

การพัฒนานิทานเทียบสุภาชิตไทย
เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ
สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

บุษราคัม ยอดชะลูด

โปรแกรมวิชา ภาษาและวัฒนธรรมไทย
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

(งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการทำวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย)

การพัฒนานิทานเทียบสุภาชิตไทย
เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ
สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

บุษราคัม ยอดชะลูด

โปรแกรมวิชา ภาษาและวัฒนธรรมไทย
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

(งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการทำวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย)

ชื่อเรื่อง : การพัฒนานิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียน
ชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ชื่อผู้วิจัย : นางบุษราคัม ยอดชะลูด

สาขาวิชา/คณะ : โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยประจำปีงบประมาณ : 2568

ระยะเวลาที่ดำเนินการวิจัยปี : (มกราคม พ.ศ. 2568 ถึง มกราคม พ.ศ. 2569)

บทคัดย่อ

การพัฒนานิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนานิทานเทียบสุภาษิตไทย ส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย 2) เพื่อทดสอบความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญของผู้เรียนชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย และ 3) เพื่อวัดความพึงพอใจของผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีต่อการใช้นิทานเทียบสุภาษิตไทย ส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้เรียนชาวต่างชาติ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่เรียนในรายวิชา GEN2003 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในศตวรรษที่ 21 และรายวิชา THC3105 วัฒนธรรมไทยเพื่อการพัฒนา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) จำนวน 20 คน

ผลการวิจัยแบ่งเป็น 3 ประเด็น พบว่า 1) ประสิทธิภาพของนิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.84$ S.D. = 0.35) 2) คะแนนวัดผลความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญของผู้เรียนชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 20 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{x} = 16.95$ S.D. = 0.75) จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน แสดงว่าหลังจากที่ผู้เรียนชาวต่างชาติใช้นิทานเทียบสุภาษิตไทยเรียบร้อยแล้วมีผลคะแนนวัดผลความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญผ่านเกณฑ์ และ 3) ความพึงพอใจของผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีต่อการใช้นิทานเทียบสุภาษิตไทย ส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ทำให้ผู้เรียนชาวต่างชาติมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.69$ S.D. = 0.45)

คำสำคัญ : นิทานเทียบสุภาษิตไทย, การอ่านจับใจความสำคัญ, ผู้เรียนชาวต่างชาติ

Research Title : Development of Thai proverb-based storytelling to enhance reading comprehension skills for foreign learners at Chiang Rai Rajabhat University

Author : Mrs. Bussarakham Yodchalood

Faculty : Thai language and culture program, Faculty of Humanities and Social Sciences

Fiscal Year : 2025

Year of Research : January 2025 – January 2026

Abstrat

The development of proverb-based comparative folktales to promote reading comprehension skills for international students at Chiang Rai Rajabhat University had the following objectives: 1) Develop proverb-based comparative folktales that enhance reading comprehension skills for international students at Chiang Rai Rajabhat University 2) Examine the reading comprehension ability of international students at Chiang Rai Rajabhat University and 3) Measure the satisfaction of international students toward the use of proverb-based comparative folktales for promoting reading comprehension skills at Chiang Rai Rajabhat University. The population used in this study consisted of international students at Chiang Rai Rajabhat University who were enrolled in the course GEN2003 Thai Language for Communication in the 21st Century and the course THC3105 Thai Culture for Development during the first semester of the 2025 academic year. The sample was selected through purposive sampling, totaling 20 students.

The research findings were divided into three aspects: 1) The overall effectiveness of the proverb-based comparative folktales in promoting reading comprehension skills for international students at Chiang Rai Rajabhat University was at a high level ($\bar{x} = 2.84$, S.D. = 0.35). 2) The mean score of the reading comprehension ability test of the 20 international students in the target group was ($\bar{x} = 16.95$, S.D. = 0.75) out of a total score of 20, indicating that after using the proverb-based comparative folktales, the students' reading comprehension performance met the required criteria. and 3) The satisfaction of international students toward the use of proverb-based

comparative folktales for promoting reading comprehension skills at Chiang Rai Rajabhat University was at a high level overall ($\bar{x} = 2.69$, S.D. = 0.45), indicating that the students were highly satisfied with the learning experience.

Keywords: Thai Proverbs–Based Comparative Folktales, Reading Comprehension, International Students

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยการได้รับทุนสนับสนุนจาก มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คนได้แก่ อาจารย์ ดร.เบญจมาภรณ์ สุริยวงศ์ อาจารย์ ดร.สุกัญญา ขลิบเงิน และอาจารย์ ดร.อรทัย ชันโท อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย ตลอดจนให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนส่งเสริมการทำวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ขอกราบขอบพระคุณผู้บริหารคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย และศูนย์การจัดการนักศึกษาต่างชาติ (ISEM) ที่นักศึกษากลุ่มเป้าหมายสังกัด ตลอดจนเจ้าหน้าที่บรรณารักษ์หอสมุดยุพราช มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่คอยอำนวยความสะดวกในการยืมหนังสือประกอบศึกษาค้นคว้า คุณประโยชน์อันพึงมีจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ บิดามารดา ครูอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน

บุษราคัม ยอดชะลูด

มกราคม 2569

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	11
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	11
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	13
กรอบแนวคิดของการวิจัย	13
ขอบเขตการวิจัย	14
นิยามศัพท์เฉพาะ	14
2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย	16
ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความสำคัญ	27
ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำสื่อนิทาน	45
ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจ	53
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	59
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	61
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	61
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	61
วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย	61
การเก็บรวบรวมข้อมูล	66
การวิเคราะห์ข้อมูล	67
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	67

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
5	สรุปผลการวิจัย	73
	อภิปรายผลการวิจัย	74
	ข้อเสนอแนะในการวิจัย	75
	เอกสารอ้างอิง	77
	ภาคผนวก	82
	ภาคผนวก ก ตัวอย่างนิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความ สำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	83
	ภาคผนวก ข คำสั่งแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย	88
	ภาคผนวก ค หนังสือรับรองการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย	89
	ประวัติผู้วิจัย	90

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดการวิจัย	13
2	ทฤษฎีการอ่านจับใจความ	31

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ประสิทธิภาพของนิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	69
2 คะแนนวัดผลความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญของผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 20 คน	70
3 ความพึงพอใจของผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีต่อการใช้นิทานเทียบสุภาษิตไทยส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 20คน	71

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เชียงรายเป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ตอนเหนือสุดของประเทศไทย มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ลาว และพม่า ทั้งนี้จังหวัดเชียงรายอยู่ห่างจากเมืองคุนหมิง มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน ไม่ไกลนัก จึงมีการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างประเทศค่อนข้างมาก โดยเฉพาะทางด้านการศึกษา มีผู้เรียนจำนวนมากที่เดินทางมาศึกษาต่อยังประเทศไทย โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายเปิดสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติมาอย่างยาวนานมากกว่า 20 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2547 สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย กำหนดยุทธศาสตร์ให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษา และการวิจัยในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง และในปี พ.ศ. 2549 มีการสร้างหลักสูตรวุฒิปริญญาตรีภาษาไทย หลักสูตรภาษาไทยระดับปริญญาตรี สำหรับชาวต่างชาติ มีการสอบวัดระดับภาษาไทย CRU-Thai Test มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายเริ่มมีความร่วมมือกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ในหลักสูตร2+2 และ 1+3 ขณะเดียวกันมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายเริ่มส่งนักศึกษาไทยจำนวนมากไปแลกเปลี่ยนในสาธารณรัฐประชาชนจีน สอดคล้องกับ ศรีวิไล พลมณี (2545 : 12 - 13) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนภาษาที่สองว่า “มนุษย์มีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ภาษาอื่น เพื่อจุดประสงค์ในการติดต่อสื่อสารทางการเมือง ศิลปวัฒนธรรม การค้า ฯลฯ ดังนั้น การเรียนภาษาที่สองจึงมีความสำคัญมาก ในการที่จะใช้พัฒนาตนเองและสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศชาติ” อีกทั้งการเรียนภาษาอื่นนอกเหนือจากภาษาแม่ของตนนับเป็นความสนใจของคนทั้งในประเทศที่เจริญแล้วและในประเทศกำลังพัฒนา โดยถือว่าการเรียนรู้ภาษาและพูดได้หลายภาษาจึงมีความมหัศจรรย์ในตน แต่คุณค่าที่แท้จริง คือ ภูมิปัญญาของเจ้าของภาษาที่ผู้เรียนภาษานั้นๆ ได้รับ ทำให้เป็นคนฉลาด รอบรู้ กว้างขวางกว่าเดิม ไม่จำกัดตนอยู่แต่ค่านิยมและวัฒนธรรมของประเทศตนเท่านั้น จะเห็นได้ว่า มนุษย์มีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ภาษาอื่นนอกเหนือจากการเรียนรู้ภาษาของตนเอง เพื่อพัฒนาตนเอง ในด้านต่างๆ และสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศชาติ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ได้ดำเนินการความร่วมมือด้านการศึกษา กับสาธารณรัฐประชาชนจีน มาตั้งแต่ พ.ศ. 2548 ในโครงการ CRU-GMS ในระยะแรกได้ทำความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยครุยวี่ซี (Yuxi Noamal University) ทั้ง 2 ประเทศได้มีการส่งนักศึกษาแลกเปลี่ยนทั้งในประเทศไทยและประเทศจีน และขยายเครือข่ายไปยังสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ทั้งนี้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้เปิดสอนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวต่างชาติและยังคงมีนักศึกษาในหลักสูตรดังกล่าวจนถึงปัจจุบัน

ในพ.ศ. 2563 ได้มีการก่อตั้งศูนย์การจัดการนักศึกษาต่างชาติ (ISEM) โดยมีการเปิดสอนในระดับปริญญาโทเป็นหลักสูตรแรก และขยายลงมายังหลักสูตรระดับปริญญาตรีในปัจจุบัน ศูนย์การจัดการนักศึกษาต่างชาติ (ISEM) รองรับการจัดการเรียนการสอนและดูแลนักศึกษาชาวต่างชาติที่เข้ามาศึกษาต่อ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ทั้งในระดับปริญญาโท ปริญญาตรี รวมถึงหลักสูตรการอบรมระยะสั้นทางด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย ผู้เรียนที่เรียนในศูนย์การจัดการนักศึกษาต่างชาติ (ISEM) นั้นประกอบด้วยผู้เรียนที่มีพื้นฐานภาษาไทยมาแล้วอย่างน้อย 2 ปี และผู้เรียนที่ยังไม่มีพื้นฐานทางด้านทักษะภาษาไทย ผู้เรียนกลุ่มนี้จึงไม่สามารถสื่อสารภาษาไทยขั้นพื้นฐานได้ ดังนั้นผู้เรียนจึงใช้ภาษาแม่เป็นหลักในการสื่อสารกับผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน สอดคล้องกับคำกล่าวของ ทิพวิมล วรณชัย (2550 : 4) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนจะใช้ภาษาแม่ของตนเอง ในการสื่อสารมากกว่าภาษาไทย ทำให้ประสบปัญหาเรื่องการสื่อสารโดยเฉพาะทักษะการอ่านภาษาไทย และมะลิวรรณ เอี่ยมยัง (2549 : 2) ยังได้กล่าวอีกว่า การใช้ภาษาแม่ในการสื่อสารทำให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนด้านความหมาย เนื่องจากผู้เรียนไม่สามารถมาใช้ภาษาไทยได้ ทำให้เกิดปัญหาการเรียนการสอน โดยเฉพาะปัญหาการอ่านภาษาไทยให้ถูกต้องตามเกณฑ์มาตรฐาน

ทักษะการอ่านภาษาไทยเป็นทักษะสำคัญที่ผู้เรียนสามารถรับข้อมูล และทำความเข้าใจในสารต่าง ๆ การอ่านภาษาไทยเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้วิชาอื่นๆ สอดคล้องกับแนวคิดของ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545 : 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ การอ่านที่ถูกต้องเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่าน การรู้จักฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดีขึ้นอีกทั้งยังจะช่วยให้ผู้อ่านเกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางด้วย ดังนั้นการที่ผู้เรียนจะอ่านได้ดี ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ผู้สอนต้องเป็นผู้จัดเตรียมให้ อีกทั้งต้องผสมผสาน กับความสนใจของผู้อ่านเพื่อเป็นแรงจูงใจให้กับผู้เรียนได้อ่านอย่างสม่ำเสมอ การอ่านมีความสำคัญต่อผู้เรียน ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านจะเป็นพื้นฐานในการสื่อสารกับผู้อื่น สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ และเรียนรู้ในรายวิชาอื่น ๆ ได้

การสอนการอ่านภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่านเป็นสิ่งสำคัญมาก สอดคล้องกับความเห็นของ อาภรณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์ (2550 : 2-3) ที่กล่าวว่า การสอนการอ่านภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ควรเน้นการอ่านให้รู้เรื่อง จับใจความให้ได้ วิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้ และแสดงความคิดเห็นได้ เป็นการจูงใจให้อยากอ่านหนังสือ หลังจากอ่านแล้วหากพบว่า ผู้เรียนอ่านคำใดไม่ได้หรือไม่รู้ความหมายของคำใดนั้น ผู้สอนต้องแนะนำวิธีการอ่านและสร้างแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนเพิ่มเติม เป็นการฝึกค้นคว้าและแก้ปัญหา จนกระทั่งผู้เรียนเห็นความจำเป็นและประโยชน์ของการอ่านภาษาไทย

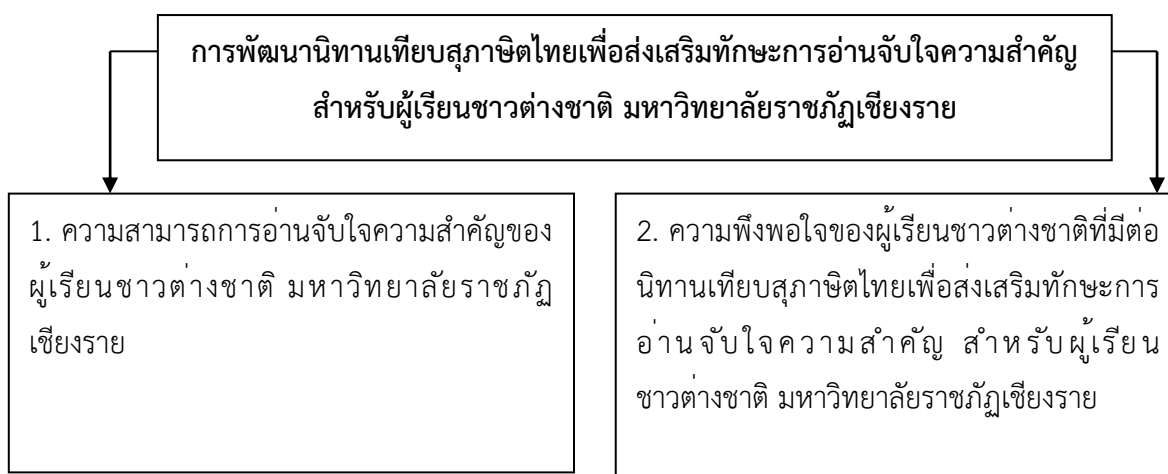
การเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ นั้น สิ่งที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ควบคู่ไปด้วยคือ วัฒนธรรมไทย การเรียนรู้วัฒนธรรมไทยผ่านนิทานไทยที่สอดแทรกความรู้ด้านสัทศาสตร์ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ทั้งทางด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย คติ คำสอนของคนไทยไปพร้อมกัน ด้วยเหตุผลสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองสำหรับชาวต่างชาติ มีความสนใจที่จะการพัฒนา นิทานเทียบสัทศาสตร์ไทย ซึ่งประกอบไปด้วย ภาษาไทย ภาษาจีน และถอดเสียงคำอ่านภาษาไทยเป็น Phonetics เพื่อให้ผู้เรียนชาวต่างชาติเรียนรู้ได้อย่างเข้าใจ โดยประโยชน์ที่คาดว่าจะเกิดจากการวิจัยครั้งนี้จะช่วยส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติที่เรียน ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ได้อย่างถูกต้อง เพื่อเป็นพื้นฐานในการอ่านระดับสูงในรายวิชาอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนานิทานเทียบสัทศาสตร์ไทย ส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
2. เพื่อทดสอบความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญของผู้เรียนชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
3. เพื่อวัดความพึงพอใจของผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีต่อการใช้นิทานเทียบสัทศาสตร์ไทย ส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

กรอบแนวความคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดแผนภาพโครงเรื่อง โดยแผนภาพโครงเรื่องจะเป็นเครื่องมือให้กับผู้สอนและผู้เรียน หรือผู้เรียนกับผู้เรียนร่วมกันทำงาน ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนานิทานเทียบสุภาษิตไทย เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยมีเนื้อหาเป็นภาษาไทย ภาษาจีน และถอดเสียงคำอ่านภาษาไทยเป็น Phonetics ขอบเขตของเนื้อหาประกอบด้วยนิทานเทียบสุภาษิตไทยของพระยาสิทธิราชฤทธิไกร พ.ศ. 2553 จำนวน 5 เรื่อง ได้แก่

- 1) วัวหายล้อมคอก
- 2) จับปลาสองมือ
- 3) ว่ายน้ำหาจระเข้
- 4) เลี้ยงช้างกินชีข้าง
- 5) สุนัขจวนตรอก

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้เรียนชาวต่างชาติ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่เรียนในรายวิชา GEN 2003 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในศตวรรษที่ 21 และรายวิชา THC3105 วัฒนธรรมไทยเพื่อการพัฒนา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) จำนวน 20 คน

3. ขอบเขตด้านระยะเวลาที่ศึกษา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย 1 ปี (มกราคม พ.ศ. 2568 - มกราคม พ.ศ. 2569)

นิยามศัพท์เฉพาะ

นิทานเทียบสุภาษิตไทย หมายถึง นิทานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยประยุกต์เนื้อหามาจากนิทานเทียบสุภาษิตไทยของพระยาสิทธิราชฤทธิไกร พ.ศ. 2553 ประกอบด้วยภาษาไทย ภาษาจีน ถอดเสียงคำอ่านภาษาไทยเป็น Phonetics จำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ 1) วัวหายล้อมคอก 2) จับปลาสองมือ 3) ว่ายน้ำหาจระเข้ 4) เลี้ยงช้างกินชีข้าง และ 5) สุนัขจวนตรอก

การอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง การอ่านเพื่อความเข้าใจและสามารถตอบคำถามได้จาก
นิทานเทียบสุภาษิตไทย

นักศึกษาชาวต่างชาติ หมายถึง นักศึกษาชาวต่างชาติที่เรียนวิชารายวิชา GEN 2003 ภาษาไทย
เพื่อการสื่อสารในศตวรรษที่ 21 และรายวิชา THC3105 วัฒนธรรมไทยเพื่อการพัฒนา ในภาคเรียนที่ 1 ปี
การศึกษา 2568 จำนวน 20 คน

\

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาและทำความเข้าใจในมโนทัศน์ต่างๆที่ผู้วิจัยศึกษา ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้เป็นกรอบความคิดในการศึกษา โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ปรัชญา ความสำคัญ วัตถุประสงค์ ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผลของ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย
2. ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความสำคัญ
3. ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำสื่อนิทาน
4. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจ
5. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

ปรัชญา

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยเป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถในวิชาภาษาไทยและเข้าใจในวัฒนธรรมประเพณีไทย เป็นคนละเอียด รอบคอบ รักการอ่าน การเขียน และการคิดวิเคราะห์ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ตลอดจนสร้างความเข้าใจอันดีในชุมชนที่มีความแตกต่างกันทางวัฒนธรรม ประกอบอาชีพอย่างมีคุณธรรมเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตทั้งภาครัฐและเอกชน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ สามารถในการสื่อสารภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 2. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรมไทย
 3. เพื่อสร้างองค์ความรู้แบบบูรณาการและมีความหลากหลายเนื้อหาวิชาในด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย
 4. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด และเจตคติในมิติทางภาษาและวัฒนธรรมไทยกับผู้เรียนร่วมห้อง
- ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

1. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในกลุ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้หมวดวิชาเฉพาะ

1.1 การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้านของหมวดวิชาเฉพาะ

1.1.1 คุณธรรม จริยธรรม

1.1.1.1 ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

(1) นักศึกษามีคุณธรรม จริยธรรมและสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

(2) นักศึกษาตระหนักถึงคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรม มีความรับผิดชอบต่อสังคมในการประกอบวิชาชีพ

(3) นักศึกษามีภาวะความเป็นผู้นำและผู้ตาม สามารถทำงานเป็นทีม และสามารถแก้ไขข้อขัดแย้ง เคารพสิทธิ และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมทั้งเคารพกฎระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ ขององค์กร และสังคม

1.1.1.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

(1) ปลุกฝังให้นักศึกษามีระเบียบวินัย เช่น เน้นการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลา การส่งงานตามกำหนดที่ได้รับมอบหมาย และการแต่งกายที่เป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัยโดยเคร่งครัด

(2) ให้ความรู้นักศึกษาเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น การศึกษาดูงานในพื้นที่ และบูรณาการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วมกับผู้รู้ในพื้นที่ ประชาชนชาวบ้าน เพื่อให้ตระหนักถึงคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรม

(3) จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชนท้องถิ่น

(4) อาจารย์ที่สอนในแต่ละวิชาต้องพยายามสอดแทรกเรื่องที่เกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้นักศึกษาสามารถพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมไปพร้อมกับวิทยาการต่างๆ ที่ศึกษา

1.1.1.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

(1) อาจารย์ผู้สอนมีคะแนนการเข้าชั้นเรียนตรงเวลา การส่งงานตามระยะเวลาที่กำหนด มีการตรวจเช็คเครื่องแต่งกายของนักศึกษาเป็นประจำ

(2) ประเมินผลการจัดกิจกรรม ของนักศึกษาที่จัดขึ้นในแต่ละครั้ง

1.1.2 ความรู้

1.1.2.1 ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

(1) นักศึกษามีความรู้ด้านภาษา และวัฒนธรรมไทย ควบคู่ไปกับการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และความรู้เกี่ยวกับสาขาวิชาที่ศึกษา เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพ และพัฒนาสังคม

(2) นักศึกษามีความเข้าใจในเรื่อง ภาษา ประเพณี และวัฒนธรรมไทย และสามารถนำไปปรับ และประยุกต์ใช้ หรือแก้ไขปัญหาในด้านภาษาไทยได้

(3) นักศึกษามีความรู้และสามารถด้านภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย และสามารถนำความรู้ด้านภาษาไทยไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

1.1.2.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

(1) ใช้การเรียนการสอนแบบสาธิต ประกอบการบรรยาย โดยเน้นหลักการทางทฤษฎี และปฏิบัติในสถานการณ์จำลอง โดยสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ของวิชาชีพ ควบคู่ไปด้วย

(2) กำหนดให้มีการจัดกิจกรรมด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย และให้นักศึกษานำความรู้ด้านภาษาไทยมาบูรณาการในการทำกิจกรรม

(3) มีการพานักศึกษาไปทัศนศึกษานอกสถานที่เกี่ยวกับงานด้านภาษา และวัฒนธรรมไทย

1.1.2.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

ประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปฏิบัติของนักศึกษา ในด้านต่าง ๆ คือ

- (1) ประเมินจากการสังเกต การถามตอบในชั้นเรียน
- (2) การทดสอบตามใบงาน
- (3) ประเมินจากโครงการ และกิจกรรมที่นำเสนอ
- (4) การสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน
- (5) ประเมินจากผลการปฏิบัติงานของนักศึกษา
- (6) ประเมินผลจากรายงานของนักศึกษา

1.1.3 ทักษะทางปัญญา

1.1.3.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

(1) นักศึกษาสามารถนำความรู้ ทักษะต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้งานเพื่อประกอบอาชีพ และใช้ในชีวิตประจำวันได้

(2) คิดอย่างมีวิจารณ์ญาณและเป็นระบบ แก้ปัญหาอย่างมีหลักการและเหตุผล

(3) นักศึกษาสามารถนำทักษะทางด้านภาษาและวัฒนธรรมไทยไปพัฒนาหน่วยงาน สังคม ชุมชน และท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสม

1.1.3.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

(1) มอบหมายกิจกรรมกลุ่มโดยให้นักศึกษาได้นำเสนอการประยุกต์ องค์ความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย เพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ด้านภาษาและการสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ

(2) มอบหมายให้นักศึกษาทำโครงงานร่วมกับ ท้องถิ่น หน่วยงาน ภายนอกที่มีความต้องการด้านประเพณี วัฒนธรรม การใช้ภาษาไทยในการสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ

(3) มอบหมายให้นักศึกษาทำงานเดี่ยวและงานกลุ่ม

1.1.3.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

(1) ประเมินผลจากการนำเสนอผลงาน รายงาน และกิจกรรมที่นักศึกษาจัดขึ้น

(2) ประเมินผลจากโครงงานที่นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริง ชุมชน หรือท้องถิ่นที่ดำเนินการ

(3) ประเมินการทำแบบทดสอบย่อยตามจุดประสงค์การเรียนรู้

1.1.4 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

1.1.4.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างตัวบุคคลและความ

รับผิดชอบ

(1) นักศึกษาสามารถออกไปประกอบอาชีพ และมีความรับผิดชอบต่อสังคมในการประกอบวิชาชีพ

(2) นักศึกษาสามารถสื่อสารกับกลุ่มคนหลากหลาย และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

(3) นักศึกษาสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง และมีความรับผิดชอบในงานที่มอบหมายให้ครบถ้วนตามกำหนดเวลา

1.1.4.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์

ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

(1) กำหนดให้นักศึกษาได้นำผลงาน สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรมด้านภาษาและวัฒนธรรมไทยที่สร้างขึ้นไปสร้างประโยชน์กับท้องถิ่น หรือแหล่งชุมชนต่าง ๆ ตามความเหมาะสม

(2) มีการกำหนดกิจกรรมให้มีการทำงานเป็นกลุ่ม มีการทำงานที่ต้องประสานงานกับผู้อื่น หรือต้องอาศัยข้อมูลจากผู้มีประสบการณ์ และผู้รู้ในท้องถิ่น

(3) กำหนดให้นำเสนอรายงานหน้าชั้นเรียนทั้งงานเดี่ยวและงานกลุ่ม

1.1.4.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ

(1) ประเมินผลจากประชาชนในแหล่งชุมชนที่ได้รับการบริการ

(2) ประเมินผลจากการนำเสนอผลงาน การรายงาน และการนำเสนอ

โครงการต่าง ๆ

1.1.5 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1.1.5.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

(1) มีทักษะในการใช้เครื่องมือและโปรแกรมวิเคราะห์ทางคอมพิวเตอร์

(2) มีทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลขตามหลักกลศาสตร์

(3) สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพและ เลือกใช้รูปแบบของสื่อการนำเสนออย่างเหมาะสม

1.1.5.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มอบหมายให้นักศึกษามีการนำเสนอเป็นกลุ่ม ให้นักศึกษาได้ลงพื้นที่จริง มีการวิเคราะห์สถานการณ์จำลอง และสถานการณ์จริง รู้จักการนำเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสม และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในรูปแบบต่าง ๆ

1.1.5.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ประเมินจากเทคนิคการนำเสนอโดยใช้ทฤษฎี การเลือกใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือคณิตศาสตร์และสถิติ ที่เกี่ยวข้อง โดยประเมินจากความสามารถในการอธิบาย ถึงข้อจำกัด เหตุผลในการเลือกใช้เครื่องมือต่างๆ การอภิปรายกรณีศึกษาต่างๆที่มีการนำเสนอในชั้นเรียน

2. การกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา

2.1 การพัฒนาผลการเรียนรู้ในกลุ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้หมวดการศึกษาทั่วไป

2.1.1 ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม

(1) มีความซื่อสัตย์ สุจริตและประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีในสังคม

(2) มีวินัย ตรงต่อเวลา และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

(3) รู้จักช่วยเหลือผู้อื่น มีความเอื้ออาทรต่อผู้อื่นและสังคม

2.1.2 ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

(1) มีความเข้าใจแนวคิด หลักการ ทฤษฎีด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และภาษาศาสตร์

(2) สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์และนำความรู้ด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และภาษาศาสตร์ไปปรับใช้ในการศึกษาและใช้ในชีวิตประจำวัน

(3) สามารถบูรณาการความรู้ด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และภาษาศาสตร์ และนำไปเป็นเครื่องมือในการเรียนและนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

2.1.3 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

(1) สามารถประยุกต์ความรู้ด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และภาษาศาสตร์กับการแก้ปัญหา

(2) มีวิสัยทัศน์ สามารถสรุปแนวคิดและการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าอย่างมีหลักการและเหตุผล

(3) มีวิจารณญาณในการเลือก คิดอย่างมีวิจารณญาณและอย่างเป็นระบบ

2.1.4 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

(1) สามารถสื่อสารกับบุคคลอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถสนทนาทั้งภาษาไทยและต่างประเทศได้

(2) สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและเคารพในความแตกต่างและการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างเป็นกัลยาณมิตร

(3) มีความรับผิดชอบในการทำงาน สามารถทำงานเป็นทีม และมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การเรียน การแสวงหาความรู้

2.1.5 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

(1) สามารถนำเสนอผลงาน รายงาน โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ คณิตศาสตร์และสถิติพื้นฐาน

(2) สามารถใช้ภาษา เทคโนโลยีสารสนเทศ คณิตศาสตร์และสถิติพื้นฐานในการสื่อสาร การเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

(3) สามารถค้นคว้าความรู้โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและนำมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้

2.2 การพัฒนาผลการเรียนรู้ในกลุ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้หมวดวิชาเฉพาะ

2.2.1 คุณธรรม จริยธรรม

- (1) นักศึกษามีคุณธรรม จริยธรรมและสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
- (2) นักศึกษาตระหนักถึงคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรม มีความรับผิดชอบต่อสังคมในการประกอบวิชาชีพ

(3) นักศึกษามีภาวะความเป็นผู้นำและผู้ตาม สามารถทำงานเป็นทีม เคารพสิทธิ และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมทั้งเคารพกฎระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ ขององค์กร และสังคม

2.2.2 ความรู้

(1) นักศึกษามีความรู้ด้านภาษาไทย ควบคู่ไปกับการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และความรู้เกี่ยวกับสาขาวิชาที่ศึกษา เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพ และพัฒนาสังคม

(2) นักศึกษามีความเข้าใจในเรื่อง ภาษา ประเพณี และวัฒนธรรมไทย และสามารถนำไปปรับ และประยุกต์ใช้ หรือแก้ไขปัญหาในด้านภาษาไทยได้

(3) นักศึกษามีความรู้และสามารถด้านภาษาไทย และสามารถนำความรู้ด้านภาษาไทยไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2.2.3 ทักษะทางปัญญา

(1) นักศึกษาสามารถคิด วิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้เรียนรู้และข้อมูลเกี่ยวกับภาษาไทยในชีวิตประจำวันได้

(2) นักศึกษาสามารถนำทักษะทางด้านภาษาไทยไปพัฒนาหน่วยงาน สังคม ชุมชน และท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสม

(3) นักศึกษาสามารถนำความรู้ ทักษะต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้งานเพื่อประกอบอาชีพ และใช้ในชีวิตประจำวันได้

2.2.4 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

(1) นักศึกษาสามารถเรียนรู้และฝึกปฏิบัติในสาขาวิชาร่วมกับกลุ่มผู้เรียนในชั้นเรียนเดียวกันได้

(2) นักศึกษาสามารถออกไปประกอบอาชีพ และมีความรับผิดชอบต่อสังคมในการประกอบวิชาชีพ

(3) นักศึกษาสามารถสื่อสารกับกลุ่มคนหลากหลาย และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

2.2.5 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

(1) มีทักษะในการใช้เครื่องมือและโปรแกรมวิเคราะห์ทางคอมพิวเตอร์

(2) สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพและ เลือกใช้รูปแบบของสื่อการนำเสนออย่างเหมาะสม

(3) สามารถใช้สารสนเทศและเทคโนโลยีสื่อสารอย่างเหมาะสม

2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในกลุ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

2.1 การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนักศึกษา

2.1.1 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

วัตถุประสงค์

มุ่งพัฒนาผู้เรียนในด้านกระบวนการคิด การแสวงหาความรู้ การแก้ปัญหา โดยใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ มีโลกทัศน์กว้างไกล รู้เท่าทันเทคโนโลยี รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิต และดำรงตนในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.1.2 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร

วัตถุประสงค์

มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้ใช้ภาษาไทย และภาษาต่างประเทศในการติดต่อสื่อสาร มีทักษะและประสบการณ์ทางสังคมทำให้ดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม และสามารถใชภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ และแลกเปลี่ยนความรู้ในสังคมระดับท้องถิ่นและนานาชาติได้เป็นอย่างดี

2.1.3 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์

วัตถุประสงค์

มุ่งพัฒนาผู้เรียนในด้านกระบวนการคิด และแสวงหาความรู้ด้านมนุษยศาสตร์ เพื่อให้รู้จัก และเข้าใจตนเองตลอดจนผู้อื่นในสังคม เป็นผู้มีความรู้คุณธรรมและจริยธรรม มีสุนทรียภาพในการดำเนินชีวิต ตระหนักถึงคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรม มีจิตสำนึกต่อสังคมมีทักษะในการใช้ชีวิต รู้เท่าทันและปรับตัวให้เข้ากับกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยและสังคมโลกและสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข

2.1.4 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์

วัตถุประสงค์

มุ่งพัฒนาผู้เรียนในด้านกระบวนการคิด และแสวงหาความรู้ด้านสังคมศาสตร์ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยและสังคมโลก มีจิตสำนึกต่อสังคม เป็นพลเมืองที่ดีของสังคม และสามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้านของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

2.1 ด้านคุณธรรม จริยธรรม

2.1.1 ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม

1. มีความซื่อสัตย์ สุจริตและประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีในสังคม
2. มีวินัยตรงต่อเวลา และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
3. รู้จักช่วยเหลือผู้อื่น มีความเอื้ออาทรต่อผู้อื่นและสังคม

2.1.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

1. ส่งเสริมให้มีการกำหนดหรือสร้างค่านิยมร่วมในกลุ่มนักศึกษาเรื่องความซื่อสัตย์ สุจริตและประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีในสังคม
2. ผู้สอนสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรมในเนื้อหาที่สอนทุกรายวิชา
3. การแสดงออกซึ่งการเป็นแบบอย่างที่ดีของอาจารย์ผู้สอนรู้จักช่วยเหลือผู้อื่น มีความเอื้ออาทรต่อผู้อื่นและสังคม
4. ผู้สอนให้ความสำคัญกับการสร้างวินัย การตรงต่อเวลา และความรับผิดชอบ ผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชา

2.1.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

1. ประเมินจากสัมฤทธิ์ผลการเรียนและการทำกิจกรรมของนักศึกษา เปรียบเทียบกับคำอธิบายประกอบกิจกรรมที่มอบหมาย
2. ประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา เช่น การตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียน การส่งงาน ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม
3. สัมภาษณ์และประเมินจากความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน

2.2 ด้านความรู้

2.2.1 ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

1. มีความเข้าใจแนวคิด หลักการ ทฤษฎีด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และภาษาศาสตร์

2. สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์และนำความรู้ด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และภาษาศาสตร์ไปปรับใช้ในการศึกษาและใช้ในชีวิตประจำวัน

3. สามารถบูรณาการความรู้ด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และภาษาศาสตร์ และนำไปเป็นเครื่องมือในการเรียนและนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

2.2.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

1. บูรณาการวิธีการสอนที่มีความหลากหลายเพื่อเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

2. เน้นการเรียนการสอนโดยการฝึกปฏิบัติและการศึกษาจากกรณีศึกษาโดยเน้นวิเคราะห์กรณีศึกษาแบบองค์รวมและรอบด้าน

3. เน้นการศึกษาจากสถานการณ์จริง และให้ความสำคัญสามารถบูรณาการความรู้ด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภาษาศาสตร์ และนำไปเป็นเครื่องมือในการเรียนและนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

2.2.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

1. การทดสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ทั้งสอบย่อย สอบระหว่างภาค และสอบปลายภาค

2. ประเมินจากการจัดทำรายงาน การศึกษาค้นคว้าและการศึกษา กรณีศึกษา

3. ประเมินจากการนำเสนอรายงานทั้งที่เป็นรูปเล่มรายงานและการรายงานด้วยวาจา

2.3. ด้านทักษะทางปัญญา

2.3.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

1. สามารถประยุกต์ความรู้ด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และภาษาศาสตร์กับการแก้ปัญหา

2. มีวิสัยทัศน์ สามารถสรุปแนวคิดและการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าอย่างมีหลักการและเหตุผล

3. มีวิจารณญาณในการเลือก คิดอย่างมีวิจารณญาณและอย่างเป็นระบบ

2.3.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

1. การใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการคิด การวิเคราะห์ และการตัดสินใจ เช่น การอภิปรายกลุ่ม การให้ศึกษาค้นคว้าเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นการเฉพาะ และให้มีการนำเสนอ

2. การให้มีการศึกษาและวิเคราะห์กรณีศึกษา การศึกษาในสถานการณ์จริง

3. การเชิญผู้มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญ มาบรรยายเรื่องวิธีคิด สามารถสรุปแนวคิดและการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าอย่างมีหลักการและเหตุผล

2.3.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญหา

1. ประเมินจากผลงานที่มอบหมายทั้งในรูปแบบของรายงานและการนำเสนอด้วยวาจา

2. ประเมินจากการสอบ

2.4 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

2.4.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

1. สามารถสื่อสารกับบุคคลอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถสนทนาทั้งภาษาไทยและต่างประเทศได้

2. สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและเคารพในความแตกต่างและการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างเป็นกัลยาณมิตร

3. มีความรับผิดชอบในการทำงาน สามารถทำงานเป็นทีม และมีส่วนร่วมใน การกิจกรรม การเรียน การแสวงหาความรู้

2.4.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

1. ให้ความสำคัญกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการทำงานเป็นทีม

2. มีการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบให้ปฏิบัติ

3. ผู้สอนรายวิชาต่างๆ เน้นให้นักศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญของ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความสำคัญของความรับผิดชอบ

2.4.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

1. ประเมินผลจากการทำงานเป็นทีม

2. การให้นักศึกษาประเมินตนเองและประเมินกันเอง

3. การประเมินพฤติกรรมในชั้นเรียน

2.5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

2.5.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1. สามารถเลือกและประยุกต์คณิตศาสตร์หรือเทคนิคทางสถิติที่เกี่ยวข้องได้อย่างเหมาะสม
2. สามารถค้นคว้าความรู้โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและนำมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน
3. สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและเลือกใช้รูปแบบของการนำเสนอผลงาน รายงานที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มบุคคลที่แตกต่างกันได้โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

2.5.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1. จัดให้มีการฝึกการจัดการแก้ไขปัญหาโดยใช้ตัวแบบทางสถิติและคณิตศาสตร์เป็นเครื่องมือ
2. จัดให้มีการทดสอบทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในรูปแบบของภาษาที่เป็นวิชาการ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ
3. ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ของอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาขีดความสามารถและศักยภาพการเรียนรู้ของนักศึกษา

2.5.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1. ประเมินจากการให้นำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าทั้งในรูปแบบรูปเล่มรายงานและด้วยวาจา
2. ประเมินโดยการทดสอบทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการศึกษาค้นคว้า
3. ประเมินจากการให้จัดทำข้อสรุปการวิเคราะห์ปัญหาที่ได้รับมอบหมาย

2. ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความสำคัญ

ความหมายของการอ่านจับใจความสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญเป็นทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้เป็นพื้นฐานที่สำคัญของการอ่านเพื่อให้เข้าใจเนื้อเรื่อง มีนักการศึกษากล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจความสำคัญไว้ดังนี้

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542: 45) ได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่า “การอ่านจับใจความคือการอ่านเข้าใจเนื้อเรื่องจับใจความสำคัญได้สามารถสรุปได้ได้รับความรู้จากสิ่งที่อ่านและสามารถตอบคำถามได้อีกทั้งสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้”

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545: 88) ให้ความหมายของการอ่านจับใจความสำคัญว่า หมายถึงกระบวนการเข้าใจความหมายของคำกลุ่มคำประโยคและข้อความสำคัญของเรื่อง ตลอดจนแนวคิดของเรื่อง

พัชนี หนูคง (2546: 25) กล่าวโดยสรุป การอ่านจับใจความคือการอ่านที่ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจเนื้อเรื่องและจับสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านโดยแยกเป็นประเด็นหลักประเด็นรองและสามารถเชื่อมโยงรายละเอียดที่สำคัญภายในเรื่องได้

สมนึก รุ้งทำนอง (2548 : 26) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ คือ กระบวนการทางสมองที่แปลสัญลักษณ์ต่างๆ ให้เกิดความรู้ ความเข้าใจแจ่มแจ้ง ชัดเจน ตรงตามที่คุณเขียนต้องการ การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญมีความสำคัญ และจำเป็นมากสำหรับผู้เรียนทุกระดับชั้น ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีการฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญตั้งแต่เริ่มต้น เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะ และความเชี่ยวชาญ เมื่อผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้แล้ว ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการหารายละเอียด หรือ ข้อมูลเฉพาะได้ด้วย จึงจะชี้บ่งว่าผู้เรียนอ่านเรื่องที่กำลังอ่านเข้าใจ นอกจากนี้ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการหาข้อมูลจากเรื่องที่อ่าน มาสนับสนุนใจความสำคัญที่ผู้เรียนจับได้ด้วย การอ่านเพื่อความเข้าใจจึงจะสมบูรณ์

สมชาย หอมยก (2550:40) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจความสำคัญไว้ว่า การอ่านจับใจความสำคัญเป็นการอ่านที่สำคัญสำหรับผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ เพราะการอ่านประเภทนี้ผู้อ่านจะต้องสามารถเข้าใจและจดเนื้อความ ความรู้และความคิดที่คุณเขียนได้บันทึกไว้ จึงกล่าวได้ว่าการอ่านจับใจความสำคัญก็คือการอ่านเอาเรื่องนั่นเอง

สรุปได้ว่าการอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง การเข้าใจเนื้อเรื่องโดยสามารถตอบคำถามได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ และผลเป็นอย่างไร สามารถเชื่อมโยงประเด็นที่เป็นใจความหลัก และสามารถเข้าใจข้อความที่เป็นส่วนขยายได้

ความสำคัญของการอ่านจับใจความสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ เป็นทักษะในการรับสาร การมีพื้นฐานทักษะการอ่านจับใจความสำคัญที่ดีเป็นพื้นฐานนำไปสู่การอ่านในระดับที่สูงขึ้น นอกจากนี้ยังย่อมนำผู้เรียนไปสู่การเรียนรู้ทักษะอื่นๆ ไปด้วย มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความสำคัญไว้ดังนี้

ศุภดา ม่วงสีทอง (2553:6) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความสำคัญไว้ว่าเป็นการตีความหมายจากสัญลักษณ์ คำ ตัวอักษร หรือสิ่งที่ตีพิมพ์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายนั้นๆ การอ่านจับใจความสำคัญจะมีความเข้าใจมากเพียงใดขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของผู้อ่านที่นำมาเชื่อมโยงอีกด้วย

จิรวุฒิ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ (2556:155) กล่าวถึงการอ่านจับใจความสำคัญ เป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ เป็นประโยชน์สำหรับการจดจำและทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่าน

สนธิ สัตโยภาส (2556:164) ให้ความหมายการอ่านจับใจความสำคัญ คือ การที่ผู้อ่านอ่านอย่างเข้าใจและเข้าใจถึงสาระสำคัญของบทอ่านในแง่มุมต่าง ๆ

วรวรรณ ศรียาภัย และคณะ (2564:125) ให้ความหมายของการอ่านจับใจความสำคัญ คือ ใจความสำคัญคือเนื้อหาหลักของเรื่อง งานเขียน 1 เรื่อง จะมีใจความสำคัญเพียง 1 ใจความ แต่อาจมีใจความรอง ซึ่งเรียกว่า “พลความ” ได้มากกว่า 1 ใจความ

แววมยุรา เหมือนนิล และประทีป เหมือนนิล (2564:9) กล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง การอ่านหนังสือที่สามารถค้นหาสาระสำคัญของเรื่องได้ถูกต้อง เป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นมากที่สุดในการอ่านหนังสือทุกครั้ง

จากความหมายและความสำคัญของการอ่านจับใจความข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง ทักษะการอ่านพื้นฐานที่สำคัญ ประกอบด้วยใจความหลักและใจความรอง ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความเข้าใจเนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่าน เพื่อพัฒนาไปสู่ทักษะการอ่านที่สูงขึ้น

แนวทางในการอ่านจับใจความให้บรรลุจุดประสงค์

1. ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านได้ชัดเจน เช่น อ่านเพื่อหาความรู้ เพื่อความเพลิดเพลิน หรือเพื่อบอกเจตนาของผู้เขียน เพราะจะเป็นแนวทางกำหนดการอ่านได้อย่างเหมาะสม และจับใจความหรือคำตอบได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

2. สรุปรวบรวมประกอบของหนังสืออย่างคร่าวๆ เช่น ชื่อเรื่อง คำนำ สารบัญ คำชี้แจง การใช้หนังสือ ภาคผนวก ฯลฯ เพราะส่วนประกอบของหนังสือจะทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องหรือหนังสือที่อ่านได้กว้างขวางและรวดเร็ว

3. ทำความเข้าใจลักษณะของหนังสือว่าประเภทใด เช่น สารคดี ตำรา บทความ ฯลฯ ซึ่งจะช่วยให้มีแนวทางอ่านจับใจความสำคัญได้ง่าย

4. ใช้ความสามารถทางภาษาในด้านการแปลความหมายของคำ ประโยค และข้อความต่างๆ อย่างถูกต้องรวดเร็ว

5. ใช้ประสบการณ์หรือภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาประกอบ จะทำความเข้าใจ และจับใจความที่อ่านได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดขั้นตอนการในอ่านจับใจความ ดังนี้ (ภาทิพ ศรีสุทธิ, <http://www.st.ac.th/bhatips/tip49/reading1.html>.2564)

1. อ่านผ่านๆ โดยตลอด เพื่อให้รู้ว่าเรื่องที่อ่านว่าด้วยเรื่องอะไร จุดใดเป็นจุดสำคัญของเรื่อง
2. อ่านให้ละเอียด เพื่อทำความเข้าใจอย่างชัดเจน ไม่ควรหยุดอ่านระหว่างเรื่อง เพราะจะทำให้ความเข้าใจไม่ติดต่อกัน

3. อ่านซ้ำตอนที่ไม่เข้าใจ และตรวจสอบความเข้าใจบางตอนให้แน่นอนถูกต้อง

4. เรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่องด้วยตนเอง

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย (2546:25 - 28) ได้ให้หลักปฏิบัติและวิธีการในการอ่านจับใจความไว้ ดังนี้

1. หนังสือห่างจากดวงตาประมาณ 1 ฟุต
2. ตั้งสมาธิอย่างแน่วแน่
3. กวาดสายตาตลอดบรรทัด
4. อ่านจากซ้ายไปขวา โดยไม่อ่านย้อนกลับ
5. ไม่ส่งเสียงดัง หรือทำปากขมุขมิบ
6. ไม่ชี้นิ้วตามตัวอักษร
7. ไม่เคลื่อนไหวบไบน้าตามตัวอักษร
8. อ่านคร่าวๆ โดยตลอด
9. อ่านอย่างละเอียด
10. อ่านซ้ำตอนที่ไม่เข้าใจ
11. ทดสอบความเข้าใจโดยการตอบคำถาม
12. เรียบเรียงใจความสำคัญ
13. เพิ่มความเร็วในการอ่าน

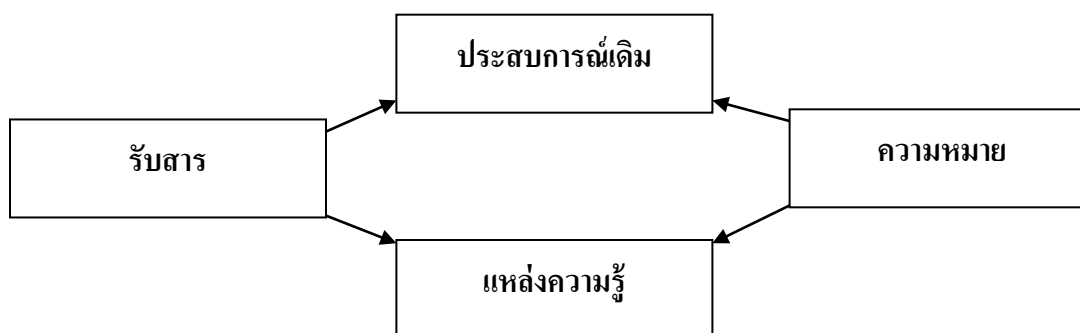
วรวรรณ ศรียาภัย และคณะ (2564:125) กล่าวถึงขั้นตอนการอ่านจับใจความ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. อ่านงานเขียนตลอดทั้งเรื่อง ทำความเข้าใจรายละเอียดทั้งหมดให้เข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง
2. นำกระดาศหรือสมุดบันทึกแผ่นใหญ่หรือเล่มใหม่มาจดบันทึกใจความของเรื่อง ทั้งประโยคใจความสำคัญและประโยคใจความรอง ในกรณีไม่ปรากฏประโยคใจความสำคัญและประโยคใจความสำคัญรอง ให้เขียนประโยคใจความทุกใจความ ทุกประโยค เป็นข้อ ๆ ด้วยสำนวนของตัวเอง

3. นำใจความรองที่บันทึกไว้ มาจัดเรียงลำดับเนื้อหาอย่างเหมาะสม แล้วเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านด้วยสำนวนภาษาของตัวเอง ให้สั้น กระชับ มีเนื้อหาครบถ้วน

ทฤษฎีและหลักการการอ่านจับใจความสำคัญ

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545 : 58) ได้กล่าวถึงทฤษฎีทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการอ่านจับใจความดังแผนภูมิที่ 3 ดังนี้

ภาพที่ 2 ทฤษฎีการอ่านจับใจความ

ที่มา : (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2545 : 58)

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545 : 97) ได้กล่าวถึงทฤษฎีทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีของ Thorndike ซึ่งเน้นทางด้านสติปัญญา โดยกล่าวว่า ผู้มีสติปัญญาดีช่วยให้สามารถรับรู้และอ่านจับใจความสำคัญได้ในเวลาอันรวดเร็ว ตรงกันข้ามกับผู้ที่มีสติปัญญาไม่ดี ที่ใช้เวลาอ่านเพิ่มขึ้น ดังนั้นการให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนบ่อย ๆ ก็จะเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านจับใจความได้ดีขึ้น

2. ทฤษฎีการใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองของ Skinner ซึ่งเป็นการเน้นการกระทำซ้ำ ๆ จนเกิดตอบสนองโดยอัตโนมัติ ดังนั้น การจัดหาเรื่องที่ตรงกับความสนใจก็เป็นสิ่งเร้าที่ช่วยให้เกิดความต้องการที่จะอ่าน และผลที่ได้คือการตอบสนองที่ดี

3. ทฤษฎีของ Gestalt เป็นทฤษฎีในกลุ่มพุทธรณีย (Cognitivism) ซึ่งมีนักจิตวิทยา 3 คน ได้แก่ เวอร์ไทเมอร์ คอฟฟ์ก้าและโคลท์เลอร์ โดยนักจิตวิทยากลุ่มนี้เน้นความสำคัญของขั้นตอนการจัดเตรียม คือ กฎของการรับรู้ที่ประยุกต์เข้ามาสู่การสอนอ่าน ซึ่งแยกเป็นกฎ 3 ข้อ คือ

กฎของความคล้ายกัน เป็นการจัดสิ่งทีคล้ายกันไว้ด้วยกัน เช่น คำที่คล้ายกัน โครงสร้างประโยค เนื้อเรื่อง รวมทั้งสิ่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน หากจัดไว้เป็นหมวดหมู่ก็จะช่วยให้เกิดการรับรู้ได้เร็วขึ้น

กฎของความชอบ เป็นหลักสำคัญของการสอนอ่านจับใจความ เพราะถ้าหากนักเรียนได้อ่านในสิ่งที่ตนชอบ ก็จะช่วยกิจกรรมการเรียนการสอนมีความหมายต่อตัวนักเรียน

กฎของความต่อเนื่อง เป็นการพิจารณาโครงสร้างของการสอนอ่านให้ลักษณะต่อเนื่อง ทั้งนี้ เพื่อให้มีการพัฒนาการอ่านเป็นไปโดยไม่หยุดชะงัก

แนวคิดของกลุ่มนี้ได้ชื่อว่า “ปัญญานิยม” เนื่องจากเห็นว่าการศึกษาพฤติกรรมต้องศึกษาจาก กระบวนการรับรู้และการคิดในสมองซึ่งเป็นตัวสั่งการให้เกิดพฤติกรรม การนำทฤษฎีของ Gestalt มาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ สามารถกระทำดังนี้

3.1 กระบวนการคิดเป็นกระบวนการที่สำคัญในการเรียนรู้ ดังนั้นเรื่องการส่งเสริม กระบวนการคิดจึงเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นสิ่งสำคัญในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

3.2 การสอนโดยการเสนอภาพรวม เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นและเข้าใจก่อนการนำเสนอใน ส่วนย่อยจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

3.3 การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์มาก ซึ่งประสบการณ์ที่หลากหลายช่วยให้ผู้เรียน สามารถแก้ปัญหาและคิดริเริ่มได้มากขึ้น

3.4 การจัดประสบการณ์ใหม่ให้มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เดิม ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ ดีและง่ายขึ้น

3.5 การจัดระเบียบสิ่งเร้าที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี คือ การจัดกลุ่มของสิ่งเร้าที่ เหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันไว้ในกลุ่มเดียวกัน

3.6 ในการสอนครูไม่จำเป็นต้องเสียเวลาในการนำเสนอเนื้อหาที่สมบูรณ์ทั้งหมด ครูสามารถ เสนอเนื้อหาแต่เพียงบางส่วนได้ หากผู้เรียนได้ใช้ประสบการณ์มาเติมให้สมบูรณ์

3.7 การเสนอบทเรียนหรือเนื้อหา ควรจัดให้มีความต่อเนื่องกัน จะช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ได้ดีและรวดเร็ว

3.8 การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่หลากหลายนั้น จะช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้แบบยังเห็นได้มากขึ้น

4. ทฤษฎีประสบการณ์เดิมหรือ Scheme Theory มีความคิดที่เชื่อว่า ประสบการณ์เดิมของ ผู้เรียนมีผลต่อการเรียนรู้ เพราะในการเรียนรู้นั้นผู้เรียนจำเป็นต้องนำความรู้เดิมที่เก็บสะสมไว้ มาช่วยในการตีความเพื่อให้เข้าใจความรู้ใหม่ได้ดีขึ้น ซึ่ง Rumelhart (1981 : 4 - 12) ให้ความหมายของ Schema ว่าหมายถึง โครงสร้างข้อมูลที่เก็บสะสมไว้นั้นอาจเป็นแนวความคิดกว้าง ๆ ที่สะสมไว้ในความ

ทรงจำ โดยข้อมูลที่เก็บสะสมไว้นั้นอาจเป็นแนวคิดเกี่ยวกับสิ่งของ สถานการณ์ทั่วไป เหตุการณ์ ลำดับ เหตุการณ์ การกระทำ หรือลำดับการกระทำซึ่งเป็นกระบวนการที่มีขั้นตอนย่อย ๆ และอธิบายตามแนวคิดเหล่านั้นเพื่อให้เข้าใจระบบการรวมแนวคิดย่อย ๆ มาเป็นแนวความคิดรวมหรือความรู้ การใช้ ทฤษฎีประสบการณ์เดิมมาใช้ในการตีความสิ่งที่ได้อ่าน การทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน เพราะประสบการณ์ เดิมจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจโครงสร้างของบทอ่านที่มีความซับซ้อน และเข้าใจเนื้อเรื่องอย่างมีเหตุผล

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546:189) ให้แนวทางการอ่านจับใจความสำคัญ เพื่อให้ การอ่านบรรลุวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่านให้ชัดเจนเช่นอ่านเพื่อหาความรู้เพื่อความรู้เพื่อความรู้หรือเพื่อ บอกเจตนาของผู้เขียนเพราะจะเป็นแนวทางให้กำหนดการอ่านได้อย่างเหมาะสมและจับใจความสำคัญหรือคำตอบ ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น
2. สืบสวนส่วนประกอบของหนังสืออย่างคร่าวๆ เช่นชื่อเรื่องคำนำสารบัญคำชี้แจงการใช้หนังสือ ภาคผนวกเพราะส่วนประกอบของหนังสือจะทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องหรือหนังสือที่อ่านได้ กว้างขวางและรวดเร็ว
3. ทำความเข้าใจลักษณะของหนังสือว่าเป็นหนังสือประเภทใด เช่น สารคดี ตำราบทความ ฯลฯ ซึ่งจะช่วยให้มีแนวทางการอ่านจับใจความสำคัญได้ง่าย
4. ใช้ความสามารถทางภาษาในด้านการแปลความหมายของคำประโยคและข้อความต่าง ๆ อย่าง ถูกต้องรวดเร็ว
5. ใช้ประสบการณ์หรือภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาประกอบจะทำให้เข้าใจและจับใจความเรื่องที่ อ่านได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น

บันลือ พุกกะวัน (2538 : 31) ได้ให้หลักการอ่านจับใจความสำคัญที่ผู้เรียนควรได้รับการ ฝึกฝนสรุปได้ดังนี้

1. ผู้เรียนจะต้องใช้การจำรูปคำและนำไปใช้ในการอ่านได้คือการอ่านโดยทั่วไปนั้นผู้อ่านจะต้อง ใช้การจำรูปคำโดยการกวาดสายตาในการอ่านเมื่ออ่านคำนั้นแล้วย่อมเข้าใจความหมายโดยทันที
2. อ่านเข้าใจความหมายโดยประโยคหรือแต่ละอนุเสถ (ย่อหน้า) โดยสรุปใจความสำคัญได้
3. ผู้อ่านควรได้รับการส่งเสริมใช้การไตร่ตรองคิดทบทวนว่าความรู้ความเข้าใจที่ได้รับจาก การอ่านนั้นมาทบทวนดูว่าสอดคล้องกับความคิดของตนเองหรือไม่ยอมรับหรือเห็นด้วยหรือโต้แย้ง ระยะนี้ผู้อ่านย่อมใช้เหตุผลวิเคราะห์ข้างน้ำหนักเลือกตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ดี
4. ผู้อ่านย่อมใช้ผลแห่งการวิเคราะห์ไตร่ตรองที่ยอมรับแล้วนั้นมาจัดให้เกิดการประสานสัมพันธ์ ระหว่างความรู้ใหม่กับประสบการณ์เดิมของผู้อ่านหากสิ่งที่ได้รับใหม่นั้นปรับเปลี่ยนเข้ากับ

ประสบการณ์เดิมเช่นเห็นว่าไร้สาระหรือได้ประโยชน์หรือมีความสำคัญน้อยกว่าความรู้ที่ตนมีอยู่ ผู้อ่านก็จะไม่สนใจในสิ่งที่อ่านนั้นแต่ในลักษณะนี้ผู้อ่านก็ย่อมได้ประสบการณ์ในการใช้วิธีคิดอย่างเหตุผล คิดโต้แย้ง (ในใจ) อยู่เสมอและไม่ยอมเชื่อในทุกสิ่งที่อ่านจนกว่าจะผ่านการวิเคราะห์ไตร่ตรองอย่างรอบคอบ หรือพิสูจน์ให้เห็นจริงหรือมีเหตุผลพอก็จะยอมรับและเชื่อในสิ่งนั้น

5. ผู้อ่านยอมอ่านหนังสือได้เร็วทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิธีสอนอ่านและกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกของ ครูผู้สอนเช่นถ้าครูใช้วิธีสอนแบบสะกดตัวผสมคำแบบเดียวเด็กก็ยอมอ่านได้ช้าไม่ได้รับการฝึกกวาดสายตา ถ้าการอ่านโดยวิธีอ่านเป็นคำเป็นประโยคทีละประโยคยอมฝึกกวาดสายตาในการอ่าน

6. การปรับประโยชน์ให้สอดคล้องสนองจุดประสงค์ของการอ่านในแต่ละลักษณะ ทั้งนี้ ย่อมขึ้นอยู่กับลักษณะของบทเรียนที่ใช้ในการฝึกอ่านเป็นอย่างมากแต่ในบางลักษณะก็ขึ้นอยู่กับ การกำหนดจุดประสงค์ของครูผู้สอนด้วยเช่นกันเช่นสลาเกยาผู้อ่านยอมอ่านเพื่อที่จะใช้นั้นได้อย่าง ถูกต้องและปลอดภัยการใช้ประโยชน์ทางการอ่านผู้เรียนควรได้รับการฝึกอ่านให้ใช้ประโยชน์อย่าง กว้างขวางและเห็นคุณค่าของการอ่าน

เอกรินทร์ สัมมาศาลและคณะ (2542:6) ได้เสนอแนะข้อควรปฏิบัติและหลักการใช้ในการอ่าน จับใจความสำคัญ ดังนี้

1. อ่านผ่าน ๆ โดยตลอด เพื่อให้รู้เรื่องราวว่าเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับอะไร มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร

2. อ่านให้ละเอียดอีกครั้ง เพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน

3. เขียนเรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่องด้วยสำนวนภาษาของตนเอง

4. อ่านทบทวนเพื่อความถูกต้องอีกครั้ง

รัชณี เจริญกิจ และคณะ (2546:96-98) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนอ่านจับใจความไว้ 8 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 สร้างประสบการณ์ ครูนานิทานหรือเรื่องราวที่สนใจพร้อมภาพประกอบมาแล้วให้นักเรียน ฟัง แล้วให้นักเรียนช่วยกันอภิปรายหลังจากฟังเรื่องจบแล้ว

ขั้นที่ 2 สะท้อนประสบการณ์ ครูให้นักเรียนช่วยกันสำรวจคำยากจากนิทานหรือเรื่องราวที่ครู กำหนดให้อ่าน โดยสำรวจตามหัวข้อต่อไปนี้

1. คำที่อ่านไม่ได้(คำใหม่)

2. คำที่ไม่เข้าใจความหมาย

จากนั้นครูนำคำที่มีปัญหามาให้ให้นักเรียนฝึกอ่านอีกครั้งและหาความหมายของคำโดย อนุญาตให้ใช้พจนานุกรมได้

ขั้นที่ 3 บูรณาการการสังเกตไปสู่มนคติ/ ความคิดรวบยอด โดยการศึกษาด้วยตนเอง หรือใบงานที่ครูเตรียมให้

ขั้นที่ 4 พัฒนามโนคติ ครูแบ่งกลุ่มนักเรียน ตั้งคำถาม ถาถามนักเรียนว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร บทสรุปเป็นอย่างไร มีข้อคิดอะไรบ้าง ความเห็นของนักเรียน ต่อเรื่องราวที่ได้อ่านพร้อมทั้งวาดภาพประกอบหรือแสดงบทบาทสมมติ

ขั้นที่ 5 ปฏิบัติตามมโนคติ ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเพื่อช่วยกันคิดเรื่อง หรือหาเรื่องราวที่น่าสนใจจากแหล่งความรู้ต่างๆมาสร้างคำถาม

ขั้นที่ 6 ปรับแต่งให้สมบูรณ์ ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเรื่องราวที่อ่านได้ในขั้นที่ 4 มาสร้างสรรค์โดยระดมความคิดเพื่อผลิตผลงานที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน

ขั้นที่ 7 วิเคราะห์คุณค่าและนำไปใช้ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานหน้าชั้นเพื่อให้ครูและเพื่อนๆช่วยกันซักถามเรื่องราวและอภิปรายแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

ขั้นที่ 8 แลกเปลี่ยนประสบการณ์ นักเรียนนำผลงานไปจัดแสดงบนป้ายนิเทศ

จากทฤษฎีและหลักการการอ่านจับใจความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ล้วนมีความสำคัญต่อการอ่านจับใจความสำคัญ เพราะเป็นแนวทางให้ผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอนการอ่านจับใจความสำคัญ และเข้าใจกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนควบคู่กันไป ทั้งนี้ต้องพิจารณาเลือกใช้หลักจิตวิทยาการสอนอ่านจับใจความให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การสอนอ่านจับใจความสำคัญ

หลักและทฤษฎีต่อการสอนอ่าน

ปุลยาพร ปฐมนพัฒนา (2543 : 43) รวบรวมทฤษฎีการเชื่อมโยง(Connection Theory) ของ Thorndike ว่าเป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองของผู้เรียนในแต่ละขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยการเรียนรู้ 3 กฎ ดังนี้

1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎนี้กล่าวถึงสภาพความพร้อมของผู้เรียนทั้งด้านร่างกายและจิตใจถ้าร่างกายเกิดความพร้อมแล้วการได้กระทำย่อมเกิดความพึงพอใจแต่ถ้ายังไม่พร้อมที่จะทำแล้วถูกบังคับให้กระทำจะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ

2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) กฎนี้กล่าวถึงผลการสร้างความมั่นคงของการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่ถูกต้องโดยการฝึกหัดกระทำซ้ำบ่อย ๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและคงทนถาวร

3. กฎแห่งผลที่พอใจ (Law of Effect) กฎนี้กล่าวถึงผลที่ได้รับเมื่อแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ แล้วถ้าได้รับผลที่พึงพอใจย่อมอยากเรียนรู้ต่อไปอีกแต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจก็ไม่อยากเรียนรู้หรือเกิดความเบื่อหน่าย

ฉวีลักษณ์ บุณยะกาญจน (2547 : 19 - 23) ได้อธิบายเกี่ยวกับแนวความคิดของนักจิตวิทยาต่อการอ่านดังนี้

แนวความคิดของ Gagne

Gagne ได้ให้พฤติกรรมการเรียนรู้ซึ่งเป็นแนวทางอันหนึ่งที่จะนำไปสู่การอ่านได้ 8 ระดับ คือ

1. Signal Learning เป็นการตอบสนองที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติหรือโดยอัตโนมัติที่มีได้เรียนรู้มาก่อนเช่นเมื่อก๊ตของเปรี้ยวจะมีน้ำลายไหลออกมาจะเกิดน้ำตาไหลเมื่อไอระเหยหัวหอมเข้าตาเมื่อฉายแสงเข้าไปในตา ก็จะเกิดการเคืองและม่านตาจะหรีดไอระเหยของหัวหอมและแสง คือ Signal

2. Stimulus Response Learning การเรียนรู้ของนักเรียนเริ่มด้วยการเร้าและการตอบสนองกับเงื่อนไขเฉพาะคือถ้าต้องการให้ผู้เรียนตอบสนองอย่างไรก็กำหนดเงื่อนไขในการเร้าให้เฉพาะเจาะจงไปเฉพาะเรื่อง

3. Motor chaining เป็นการเรียนรู้ที่ขยายขึ้นต่อจาก S - R คือมีการที่ต้องการให้ตอบสนองเป็นอนุกรมติดต่อกันโดยเฉพาะในด้าน Motor or Skills เช่น การขับรถยนต์เริ่มต้นด้วยขั้นตอนต่าง ๆ จนกระทั่งขับรถได้

4. Verbal Chaining เป็นการเรียนรู้ชนิดตอบสนองด้วยคำพูดที่ติดต่อกันไปเช่นการเรียนเกี่ยวกับโคลงกลอนหรือเรื่องราวปะติดปะต่อกัน

5. Multiple is Crimination เป็นการเรียนรู้ในขั้นขยายอนุกรมของ Chaining เช่น สามารถจำแนกพืชพรรณโดยบอกชื่อของต้นไม้ได้อย่างถูกต้องหรือสามารถแยกรายละเอียดของเนื้อหาที่อ่านโดยบอกถึงความสำคัญในเนื้อเรื่องแต่ละตอนได้ถูกต้อง

6. Concept for Motion หรือ classifying เริ่มต้นจากการที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าการแยกความแตกต่างของสิ่งเร้าจนกระทั่งเกิดความคิดรวบยอดเช่นในการเรียนภาษาเริ่มแต่คำที่ง่าย ๆ สามารถจำแนกคำที่อ่านออกจากคำอื่น ๆ จนกระทั่งเข้าใจและเกิดความคิดรวบยอดในคำนั้น ๆ

7. Principle for Motion หรือ Rule Using เป็นการเรียนรู้ถือหลักการต่าง ๆ ที่อาจจะโยงความสัมพันธ์ของสิ่งที่เรียนรู้ระหว่างของตั้งแต่ 2 สิ่งขึ้นไปเป็นกฎหรือหลักการเช่นวัตถุที่เป็นวงกลมกับการเคลื่อนไหวนักเรียนจะทราบได้ว่าของกลมนั้นกลิ้งได้เป็นต้น

8. Problem Solving เป็นขั้นที่นำหลักการใช้คือผู้เรียนต้องใช้ความคิดเพื่อให้ได้สิ่งใหม่ ออกมาเช่นในการตัดสินใจหรือการแก้ปัญหาพฤติกรรมกำกับการแก้ปัญหานั้น Gagne ถือเป็นพฤติกรรมสูงสุด ในการเรียนรู้ขั้นต่าง ๆ ของการเรียนรู้มีชื่อว่า Gagne's Scenic Route

จากพฤติกรรมการเรียนรู้ 8 ระดับของ Gagne นั้น ประสาท อิศรปริดา (2549 : 35) ได้ให้แนว การเรียนรู้ทางภาษาตามแนวความคิดของ Gagne ว่า

การเรียนรู้ภาษาก็คล้ายๆ กับการเรียนรู้ทักษะกล่าวคือการเรียนรู้ภาษาและการเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ ก็เป็นการเรียนรู้ที่ประกอบกิจกรรมต่อเนื่องตามลำดับหรือเป็นสายโซ่ (Chain) ของความสัมพันธ์ ระหว่างสิ่งเร้า (Stimulus) กับการตอบสนองตั้งแต่ 2 คู่ขึ้นไปแต่การเรียนรู้ทั้งสองก็ต่างกันในแง่ที่การ เรียนรู้ทักษะจะเกี่ยวกับการตอบสนองด้านกลไกหรือกล้ามเนื้อส่วนการเรียนรู้ภาษาจะเป็นเรื่องของการใช้ ถ้อยคำซึ่งได้แก่การออกเสียงเป็นพยางค์เป็นคำ ฯลฯ

ในแง่ที่ว่าการเรียนรู้ภาษาเป็นสายโซ่ของความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองตั้งแต่ 2 คู่ขึ้นไปนั้นอาจอธิบายได้ด้วยตัวอย่างต่อไปนี้

สมมติว่าเราจะสอนให้เด็กคนหนึ่งเรียนรู้ “หนังสืออ้างอิง” เราก็จำเป็นจะต้องมีวัตถุ คือ หนังสืออ้างอิง (ซึ่งเป็นสิ่งเร้า) นั้นให้เด็กดูเด็กคนนั้นก็จะต้องตอบสนองโดยการสังเกต (Observing Response) การตอบสนองโดยการสังเกตนี้ต่อไปก็จะกลายเป็นสิ่งเร้าภายใน (Internal Stimulus) ที่จะทำให้เกิดการตอบสนองทางภาษาขึ้นในเวลาต่อมา กล่าวคือเมื่อเขาเห็นวัตถุชนิดนั้นในภายหลังและได้รับการ บอกว่าสิ่งนี้คือหนังสืออ้างอิงเขาก็จะสามารถเรียกสิ่งนั้นโดยการพูดว่า “หนังสืออ้างอิง” ได้

สิ่งเร้ากับการตอบสนองคู่แรกเป็นการใช้วัตถุหนังสืออ้างอิงและวัตถุอื่นเป็นสิ่งเร้า (Ss) เพื่อให้ เด็กตอบสนองการสังเกต (R) ความสัมพันธ์ในขั้นนี้จะทำให้เด็กสามารถแยกความต่างระหว่างวัตถุหนังสือ อ้างอิงกับหนังสืออื่นๆ ได้และผลจากความสัมพันธ์ในขั้นนี้ก็จะกลายเป็นสิ่งเร้าภายใน (s) ซึ่งเมื่อมีผู้ใหญ่ นำวัตถุนั้นมาให้ดูอีกพร้อมกับบอกว่าเป็น “หนังสืออ้างอิง” เด็กก็จะสามารถเรียกวัตถุนั้นโดยการพูดว่า “หนังสืออ้างอิง” (R ตัวที่ 2) ได้นั้นแสดงว่าเด็กได้เกิดการเรียนรู้ภาษาขึ้นแล้ว

การกำหนดพฤติกรรมการเรียนรู้ของ Bloom ที่เป็นแนวคิดในการอ่าน

การกำหนดพฤติกรรมการเรียนรู้ของ Bloom นี้สามารถนำมาใช้ในการอ่านได้เป็นอย่างดีซึ่ง Bloom ได้กำหนดพฤติกรรมไว้ในรูปของ Taxonomy แยกเป็น 3 Domains ดังนี้

1. Cognitive Domains เป็นพฤติกรรมในด้านกิจกรรมของสมองจำแนกได้เป็นส่วนย่อย 6 ระดับ คือ

1.1 ความรู้คือรู้ในข้อเท็จจริงต่าง ๆ รู้สึกที่เฉพาะแนวทางเงื่อนไขแนวโน้มโครงการ หลักการและกระบวนการ

1.2 ความเข้าใจมีความสามารถในการแปลความตีความโยงความสัมพันธ์อธิบายแนะนำบอกแนวโน้มได้

1.3 การประยุกต์เป็นความสามารถที่สามารถนำหลักการต่างๆมาใช้ได้อย่างถูกต้องคือแก้ปัญหาได้สรุปความคิดรวบยอดได้

1.4 วิเคราะห์สามารถจำแนกจากส่วนรวมมาเป็นส่วนย่อยได้พิจารณาเหตุผลหาความสัมพันธ์ของส่วนย่อยต่าง ๆ นั้นได้และมองเห็นโครงสร้างของส่วนต่างๆที่ประกอบกันเป็นส่วนใหญ่

1.5 สังเคราะห์ความสามารถในการรวบรวมประเด็นย่อยต่างๆ ส่วนย่อยอาจมาจากแหล่งต่าง ๆ กันเมื่อสังเคราะห์แล้วจะเป็นรูปแบบหรือโครงสร้างใหม่การสังเคราะห์เป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับความคิดริเริ่มแต่อาจจะไม่เป็นความคิดริเริ่มที่เสรีทั้งหมดเพราะมีขอบเขตจำกัดของปัญหาหรือขอบข่ายของงานและเครื่องมือที่กำหนดไว้

1.6 การประเมินผลเป็นความสามารถในการตัดสินคุณค่าเกณฑ์การตัดสินอาจขึ้นอยู่กับเงื่อนไขภายในหรือภายนอกตัวบุคคลแล้วแต่จุดหมายปลายทางที่ต้องการ

2. Affective Domain เป็นพฤติกรรมในด้านความรู้สึกอารมณ์ ทศนคติที่เป็นผลจากการเรียนรู้แยกเป็นส่วนย่อยได้ ดังนี้

2.1 การยอมรับเป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งเร้าเช่นความพอใจการยอมรับการรับฟังหรือความตั้งใจ

2.2 การตอบสนอง คือ การมีปฏิกิริยาต่อสิ่งเร้าเช่นพอใจในสิ่งที่จะเรียนความเต็มใจที่จะร่วมในกิจกรรม

2.3 คุณค่ามีความรู้สึกชื่นชม มีความเชื่อและเห็นคุณค่า

2.4 การรวบรวมจากการที่พอใจหรือยอมรับหรือมีทัศนคติที่เรียนจะเกิดความคิดรวบยอดเฉพาะตนสามารถจะรวบรวมจัดระบบซึ่งตรงกับอุดมคติหรือความต้องการของตน

2.5 คุณลักษณะเฉพาะตัวเมื่อเกิดความพอใจในการเรียนจะยอมรับเอามาเป็นความคิดความเชื่อซึ่งเป็นคุณลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล

3. Psychomotor Domain เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกที่เห็นได้จากการกระทำเช่น การรับรู้ (Perception) การเลียนแบบและสามารถริเริ่มกระทำด้วยตนเองหรือเกิดแนวคิดใหม่ปฏิบัติพลิกแพลงไปจากหลักการเดิม

เมื่อได้ทราบถึงพฤติกรรมต่างๆ ในการเรียนรู้ดังนั้นในการอ่านหรือการแนะนำอ่านจึงต้องตั้งวัตถุประสงค์ไว้ในรูปที่สามารถสังเกตและจัดพฤติกรรมได้จึงเรียกว่าวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (Behavioral or Performance Objectives) เพราะเป็นวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและรัดกุมสามารถระบุสิ่ง

ที่ต้องการจะประเมินผลการกระทำของผู้เรียนได้เช่นตัวอย่างต้องการให้ผู้อ่านทำขนมเค้กเป็นและเมื่อผู้อ่านอ่านหนังสือวิธีทำขนมต่างๆและหลังจากอ่านแล้วผู้อ่านสามารถทำขนมเค้กได้นั้นก็หมายความว่าบรรลุถึงวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมแล้ว

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545 : 56 - 59) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการอ่านสรุปได้ ดังนี้

ทฤษฎีการอ่าน

1. ทฤษฎีเน้นความสัมพันธ์ของข้อความที่เป็นทฤษฎีที่เน้นใจความสำคัญของสารเป็นหลักในข้อความหนึ่งๆจะมีใจความสำคัญเมื่อผู้อ่านได้อ่านสารแล้วจะนำใจความสำคัญในแต่ละข้อความมารวมกันโดยให้ต่อเนื่องแล้วทำความเข้าใจความเหล่านั้นอีกครั้งหนึ่ง

2. ทฤษฎีเน้นการวิเคราะห์ข้อความที่เป็นทฤษฎีที่เน้นใจความสำคัญขององค์ประกอบย่อยของประโยคได้แก่ประธานกรรมกรรมและส่วนขยายนอกจากนั้นต้องรู้จักคำชนิดต่าง ๆ เช่นคำนามสรรพนามกริยาการเข้าใจหน้าที่และความหมายที่แท้จริงจะช่วยให้เข้าใจความหมายของข้อความหรือเรื่องที่อ่าน

ทั้งสองทฤษฎีนี้ มีความสัมพันธ์กับลำดับขั้นของการอ่านของ Bloom คือความรู้ความจำความเข้าใจการนำไปใช้การวิเคราะห์การสังเคราะห์และการประเมินค่าผู้อ่านเข้าใจข่าวสารได้นั้นสมองจะต้องจดจำและทำความเข้าใจความหมายของคำหรือประโยคซึ่งเป็นขั้นตอนของการจำความเข้าใจและนำมาเปรียบเทียบความรู้เดิมกับความรู้ใหม่การเปรียบเทียบต้องอาศัยการวิเคราะห์เพื่อแยกรายละเอียดการสังเคราะห์ เพื่อหาความคล้ายคลึงหรือแตกต่างแล้วจึงประเมินค่าเพื่อใช้ในการตัดสินใจการจะหาความสัมพันธ์ของข้อความให้สอดคล้องกับลำดับทั้ง 6 ขั้นนั้นต้องอาศัยทฤษฎีการวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อความมาประกอบการพิจารณาความสัมพันธ์ว่ามีความคล้ายคลึงกันมาเพียงไรโดยเชื่อมโยงความรู้จากประสบการณ์เดิมกับความรู้ใหม่หากข้อความใดมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันก็เก็บไว้ใช้ส่วนข้อความที่ไม่เกี่ยวข้องกันก็ตัดทิ้งไป

การอ่านบทอ่านหรือข้อความต่าง ๆ แล้วได้ทราบว่าจะมุ่งหมายของผู้เขียนคืออะไรและทราบว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร กับใคร และเมื่อไร ได้แล้วนั้นหมายความว่าผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ การอ่านจับใจความสำคัญจึงเป็นทักษะที่จำเป็นต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอไม่ว่าเรียนเรื่องอะไร เรียนระดับไหน เพศหรือวัยใดและอาชีพอะไร เพราะถ้าหากอ่านแล้วไม่สามารถจับใจความสำคัญได้ ผู้อ่านก็จะไม่ได้ประโยชน์จากการอ่านเท่าที่ควร แต่หากอ่านแล้วสามารถจับใจความสำคัญได้การอ่านนั้นก็ถือว่าเป็นการอ่านที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งการสอนอ่านจับใจความสำคัญนี้มีนักการศึกษาหลายท่านให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้หลายท่าน ดังนี้

เอกรินทร์ สีมหาศาล และคณะ (2542 : 6) ได้เสนอแนะข้อควรปฏิบัติและหลักการที่ใช้ในการอ่านจับใจความสำคัญ ดังนี้

1. อ่านผ่าน ๆ โดยตลอด เพื่อให้รู้เรื่องราวว่าเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับอะไร มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร

2. อ่านให้ละเอียดอีกครั้ง เพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน
3. เขียนเรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่องด้วยสำนวนภาษาของตนเอง
4. อ่านทบทวนเพื่อความถูกต้องอีกครั้ง

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545 : 104 – 105) ได้กล่าวถึงลำดับขั้นตอนการดำเนินการ คือ

1. ให้นักเรียนเขียนเรื่องที่ตนสนใจหรือประทับใจมากที่สุด
2. ครูแก้ไขคำหรือข้อความให้สละสลวยยิ่งขึ้นโดยรักษาแนวคิดของเรื่องเอาไว้
3. ให้นักเรียนคัดลอกเรื่องราวอีกครั้ง โดยมีการวาดภาพประกอบ หรือให้จัดทำรูปเล่มตาม

ความถนัดของนักเรียน

4. ให้นักเรียนตั้งคำถามจากเนื้อเรื่อง และเขียนในบัตรคำถามโดยแนบไว้ท้ายเรื่องที่ได้เขียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ส่วนคำเฉลยครูเป็นผู้เก็บไว้

5. กำหนดเรื่องให้นักเรียนอ่านวันละ 1 เรื่อง แล้วตอบคำถามโดยการตรวจสอบคำตอบจากครู และบันทึกคะแนน เพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าในการอ่านจับใจความ

การสอนการอ่านจับใจความสำคัญ ต้องจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับความสามารถทางภาษาและความสนใจของนักเรียน ครูควรเตรียมความพร้อมทั้งกิจกรรม สื่อและอุปกรณ์การเรียนที่ส่งเสริมความสนใจให้กับนักเรียน เพื่อให้การสอนอ่านจับใจความสำคัญที่จะประสบผลสำเร็จ รวมทั้งมีการวัดผลและประเมินผลการอ่านจับใจความด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อประเมินว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการฝึกทักษะมากน้อยเพียงใด

ลักษณะการสอนอ่านจับใจความสำคัญ

1. การสอนอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้วิธีสำรวจตรวจทาน การอ่านจับใจความสำคัญโดยวิธีสำรวจตรวจทานเป็นการอ่านขั้นสูง เพราะผู้อ่านต้องมีพื้นฐานการอ่านอย่างมีวิจารณญาณควบคู่กับการอ่านจับใจความนี้จึงเหมาะกับนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลาย หรือระดับมัธยมศึกษา ผู้อ่านต้องใช้ประสบการณ์ทางภาษาในการวินิจฉัยข้อความเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็ว วัตถุประสงค์ในการสอนอ่านจับใจความโดยใช้วิธีสำรวจตรวจทาน มีดังนี้

1.1 ให้นักเรียนได้สำรวจเรื่องราวที่อ่าน เพื่อเป็นแนวทางให้เกิดปัญหาหรือข้อสงสัยเพื่อนำไปค้นคว้าหาคำตอบด้วยการอ่านอย่างละเอียดต่อไป

1.2 ให้นักเรียนรู้จักตั้งคำถามหรือข้อสงสัยโดยใช้ภาษาสื่อความ

1.3 ให้นักเรียนรู้จักค้นคว้าหาข้อมูลด้วยการใช้ทักษะการอ่านจับใจความตอบปัญหาที่ตนสงสัย

1.4 ให้นักเรียนสรุปประเด็นที่สำคัญ จากการอ่านจับใจความโดยใช้ประสบการณ์เดิมของนักเรียน

1.5 ให้นักเรียนฝึกอ่านจับใจความ โดยใช้ประสบการณ์เดิมของตนเป็นแนวทางของการอ่านเพื่อให้นักเรียนมีความละเอียดรอบคอบในการเลือกข้อมูล

นอกจากนี้ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545 : 115) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านจับใจความโดยใช้วิธีการสำรวจตรวจทาน มี 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นสำรวจ เป็นขั้นที่ครูแนะนำให้นักเรียนสำรวจเรื่องที่อ่าน เช่น ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ตลอดจนส่วนประกอบต่าง ๆ ที่เป็นส่วนรวมของเรื่องในขั้นนี้ต้องใช้เวลาอย่างรวดเร็ว

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม ให้นักเรียนตั้งคำถามในเรื่องที่นักเรียนได้สำรวจแล้ว และเมื่อนักเรียนคิดคำถามได้ ครูเขียนคำถามบนกระดานและเลือกคำถามข้อที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ที่ก่อให้เกิดความรู้ที่นักเรียนจะค้นคว้าหาคำตอบได้

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นอ่าน ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องให้ละเอียด เพื่อหาคำตอบที่วางไว้ ถ้าหากนักเรียนมีข้อสงสัยเพิ่มเติมคำถามเพื่อหาคำตอบได้

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นเล่าเรื่อง นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องที่อ่านทั้งหมดเพื่อตอบคำถามและหากมีข้อสงสัยก็สามารถร่วมกันอภิปรายได้

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นทบทวน นักเรียนอ่านเรื่องทบทวนอีกครั้ง เพื่อความเข้าใจในเนื้อเรื่องซึ่งในขั้นนี้นักเรียนจะต้องเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่องมากยิ่งขึ้น

การสอนด้วยวิธีการนี้ ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการตั้งคำถาม เพื่อช่วยให้นักเรียนได้ค้นหาคำตอบ และเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจหรือเกิดข้อสงสัยในเรื่องราวที่อ่านมากยิ่งขึ้น

2. การสอนอ่านจับใจความให้นักเรียนที่พูดภาษาอื่น นักเรียนที่พูดภาษาอื่นมักมีปัญหาเป็นอย่างมาก เพราะปัญหาทางด้านการสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียน การสื่อสารระหว่างนักเรียนกับเพื่อนนักเรียนเอง ซึ่งเรื่องนี้ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545:149) ได้กล่าวถึงเรื่องหลักการสอนการอ่านจับใจความไว้ว่า หลักการสอนอ่านจับใจความให้นักเรียนที่พูดภาษาอื่นนั้นอาจคล้ายกับนักเรียนที่พูดภาษาไทย แต่อาจมีข้อปลีกย่อยที่ครูจำเป็นต้องศึกษาเพิ่มเติมเพื่อนำมาใช้ในการสอนให้กับนักเรียนที่พูดภาษาอื่นสามารถจับใจความได้ดีเท่ากับนักเรียนไทย ซึ่งข้อปลีกย่อยที่ครูควรพิจารณาและยึดไว้เป็นแนวทางในการสอนมีดังนี้

2.1 เรื่องที่นำมาให้นักเรียนอ่านควรเริ่มอ่านจากคำ ประโยค ข้อความ หรือควรเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับนักเรียนทั้งทางด้านสังคมและครอบครัว ควรสะท้อนวัฒนธรรม ประเพณีที่นักเรียนคุ้นเคย และปฏิบัติในชีวิตประจำวัน นักเรียนและผู้ปกครองจะรู้สึกดีใจและภาคภูมิใจที่ครูดูแลและเข้าใจวัฒนธรรมของเขาซึ่งจะนำไปสู่ความสัมพันธ์อันดีระหว่างบ้านกับโรงเรียน

2.2 ครูควรพยายามทำให้นักเรียนได้เห็นความแตกต่างระหว่างเสียงในภาษาไทยกับเสียงในภาษาของนักเรียน บางคำอาจมีเสียงคล้ายกันแต่ความหมายแตกต่างกัน หรือมีเสียงแตกต่างกันแต่มีความหมายเหมือนกัน

2.3 ครูแนะนำให้ให้นักเรียนเห็นความแตกต่างระหว่างรูปคำไทยบางคำที่อาจเหมือนภาษาอื่นแต่มีความหมายไม่เหมือนกัน ควรพิจารณาให้รอบคอบเพื่อจะได้นำไปใช้ได้ถูกต้อง

2.4 การวางตำแหน่งคำในประโยค ภาษาแต่ละภาษาจะมีการวางตำแหน่งของคำที่แตกต่างกันจึงจำเป็นต้องให้นักเรียนเข้าใจหลักภาษาของทั้งสองภาษาเพื่อนำมาเปรียบเทียบ และใช้ถูกต้องทั้งสองภาษา

การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ

การพัฒนาเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านจับใจความสำคัญมีขั้นตอนต่าง ๆ ในการจัดการเรียนรู้ที่นับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถนำไปใช้ได้เป็นอย่างดีและต่อเนื่อง ซึ่งการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สามารถทำได้โดยใช้เทคนิควิธีต่าง ๆ ได้แก่

การพัฒนาความเข้าใจการอ่านด้วยเทคนิคการใช้คำถาม 5W1H

การใช้ข้อคำถามและวิธีการทำข้อสรุปจากการใช้เทคนิคการใช้คำถาม 5W1H มีดังนี้ (สมศักดิ์สินธุระเวชญ์, 2544 : 31)

1.1 ใคร (Who) คำถามประเภทนี้จะใช้คำถามในกรณีต่อไปนี้

1.1.1 ใครจะทำสิ่งนั้น

1.1.2 ใครกำลังทำสิ่งนั้น

1.1.3 ใครควรจะทำสิ่งนั้น

1.1.4 ใครอีกที่สามารถทำสิ่งนั้น

1.1.5 ใครอีกที่ควรทำสิ่งนั้นได้

วิธีการสรุปจากการใช้คำถาม ใคร คือ สามารถสรุปได้ว่ามีบุคคลเข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องที่สำคัญข้างต้นหรือไม่

1.2 ที่ไหน (Where) คำถามประเภทนี้จะใช้ถามในกรณีต่อไปนี้

1.2.1 จะทำที่ไหน

1.2.2 กำลังทำอยู่ที่ไหน

1.2.3 ควรจะทำที่ไหน

1.2.4 ที่ไหนอีกที่สามารถทำได้

1.2.5 ที่ไหนอีกที่ควรทำ

วิธีการสรุปจากการใช้คำถาม ที่ไหน (Where) คือ สามารถสรุปได้ว่าเรื่องสำคัญ ๆ บุคคลสำคัญ ๆ มีความสัมพันธ์กับสถานที่อย่างไร

1.3 อะไร (What) คำถามประเภทนี้จะใช้ถามในกรณีต่อไปนี้

1.3.1 จะทำอะไร

1.3.2 กำลังจะทำอะไร

1.3.3 ควรจะทำอะไร

1.3.4 สามารถทำอะไรได้

1.3.5 อะไรอีกที่ควรทำ

วิธีการสรุปจากการใช้คำถามว่า อะไร (What) คือ สามารถสรุปว่าเรากำลังอ่านเกี่ยวกับเรื่องอะไร มีประเด็นใดบ้างเป็นเรื่องสำคัญ

1.4 เมื่อไร (Why) คำถามประเภทนี้จะใช้ถามในกรณีต่อไปนี้

1.4.1 ทำไมเขาถึงทำ

1.4.2 ทำไมกำลังต้องทำ

1.4.3 ทำไมถึงทำที่นั่น

1.4.4 ทำไมถึงทำเวลานั้น

1.4.5 ทำไมทำด้วยวิธีนั้น

วิธีการสรุปจากการใช้คำถาม ทำไม (Why) คือ สามารถสรุปเกี่ยวกับเหตุผลหรือตรรกะในการเกิดเหตุการณ์นั้น ซึ่งอาจไปเกี่ยวพันกับบุคคลและสถานที่ก็ได้

1.5 เมื่อไร (When) คำถามประเภทนี้จะใช้ถามในกรณีต่อไปนี้

1.5.1 เมื่อไรจะทำ

1.5.2 เมื่อไรกำลังจะทำ

1.5.3 เมื่อไรที่ควรทำ

1.5.4 เมื่อไรอีกที่สามารถทำได้

1.5.5 เมื่อไรอีกที่ควรทำ

วิธีการสรุปจากการใช้คำถามว่าเมื่อไร (When) คือ สามารถสรุปเกี่ยวกับเงื่อนไขและรายละเอียดเกี่ยวกับเวลาของเรื่องนั้น

1.6 อย่างไร (How) คำถามประเภทนี้จะใช้ถามในกรณีต่อไปนี้

- 1.6.1 จะทำอะไร
- 1.6.2 กำลังทำอะไร
- 1.6.3 ควรทำอะไร
- 1.6.4 วิธีนี้สามารถนำไปใช้ในส่วนอื่น ๆ ได้อย่างไรหรือไม่
- 1.6.5 มีวิธีอื่นที่จะทำอีกอย่างไรหรือไม่

วิธีการสรุปจากการใช้คำถามว่า อย่างไร (How) คือ สามารถสรุปเกี่ยวกับปฏิบัติการหรือกิจกรรมสำคัญที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์นั้น ๆ ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นผลมาจาก W ทั้ง 5 ตัวนั่นเอง

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าเทคนิคการใช้คำถาม 5W1H นี้ สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกแก้ปัญหาต่าง ๆ และใช้ในการสรุปหลังการอ่าน

เกณฑ์การประเมินการอ่านจับใจความสำคัญ

การประเมินความสามารถในการอ่านจับใจความนั้นสามารถทำได้หลายวิธี ซึ่งการเลือกวิธีการใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายเป็นสำคัญ ดังนี้

จี้เรียง บุญสม (2543 : 26) ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินการอ่านจับใจความมี 2 วิธี คือ

1. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้มาตรฐาน (Standard Test) แบบทดสอบแบบนี้นำไปให้นักเรียนทำการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านกับเกณฑ์ปกติ แบบทดสอบประกอบด้วยข้อความเป็นตอน ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ ที่ให้นักเรียนอ่านแล้วสามารถเลือกคำตอบ โดยการเรียงจากเรื่องที่ง่ายไปหาเรื่องยาก และต้องจำกัดเวลา นักเรียนได้คะแนนตามความสามารถของความเข้าใจในการอ่านแบบทดสอบ คะแนนจะออกมาในรูปของคะแนนดิบ เปอร์เซ็นต์ไทล์ หรือระดับ

2. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ชนิดอิงเกณฑ์ (Criterion – Reference Test) ลักษณะของแบบทดสอบนี้คล้ายคลึงกับแบบแรก คือ มีข้อความ เป็นตอน ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ ให้นักเรียนอ่านแล้วเลือกตอบ แต่ไม่เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านกับเกณฑ์ปกติ หรือเปรียบเทียบกับนักเรียนกลุ่มอื่น แต่คะแนนของนักเรียนขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ซึ่งเกณฑ์นี้ถือว่านักเรียนมีความสำเร็จอยู่ระหว่างเกณฑ์ร้อยละ 80 – 90

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545 : 78 – 79) ได้กล่าวถึงการประเมินความสามารถทางด้านการอ่านจับใจความเป็นรายบุคคล ซึ่งดำเนินการได้ด้วยการคำนวณองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง คือ คะแนนวุฒิปัญญา วิธีการนี้ได้มาจากการทดสอบ ซึ่งมาจากคำว่า Intellectual Function ใช้ตัวย่อว่า I.F. หมายถึง

ความสามารถทางสมองรวมกับประสบการณ์ทางด้านการอ่านที่เด็กได้รับจากที่บ้านและทางโรงเรียน ซึ่งผลของการหาค่า I.F. นำมาคำนวณเพื่อหาระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียนว่าตรงชั้นเรียนหรือไม่ ซึ่งแบบทดสอบวัดปัญญามี 6 ชุด ชุดละ 120 ข้อ ประกอบด้วยชุดต่าง ๆ ดังนี้

1. การใช้ภาษา
2. การหาความสัมพันธ์ของรูปร่าง
3. การคิดหาเหตุผล
4. การเรียงลำดับจำนวนตัวเลข
5. การตัดสินใจโดยใช้เหตุผล
6. การแก้ปัญหา

แวมยุรา เหมือนนิล และประทีป เหมือนนิล (2564:12-13) กล่าวถึงพฤติกรรมการอ่านที่แสดงว่าจับใจความสำคัญได้ ดังนี้

1. การสรุปเรื่องได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม
2. การจำลองลำดับเหตุการณ์ในเรื่องและสามารถเล่าได้โดยใช้คำพูดของตนเอง
3. การบอกเล่าความทรงจำจากการอ่านในสิ่งที่เฉพาะเจาะจงได้ เช่น ข้อเท็จจริง รายละเอียด ชื่อ สถานที่ เหตุการณ์ วันที่
4. การรู้จักแยกแยะข้อเท็จจริง ความคิดเห็น หรือจินตนาการได้
5. การยกตัวอย่างประกอบได้
6. การจำแนกใจความสำคัญและส่วนขยายใจความสำคัญได้
7. การปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะหลังการอ่านได้
8. การรวมข้อมูลที่มีอยู่แล้วกับข้อมูลใหม่ได้
9. การเลือกความหมายที่ถูกต้องและนำไปใช้ได้

การประเมินการอ่านจับใจความสามารถทำได้โดยการใช้แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้มาตรฐานและแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ชนิดอิงเกณฑ์ ซึ่งการประเมินผลการอ่านจับใจความเป็นรายบุคคลที่ต้องอาศัยความสามารถทางสมองรวมกับประสบการณ์ทางด้านการอ่าน

3. ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำสื่อนิทาน

ความหมายของนิทาน

นิทานเป็นประสบการณ์ทางการศึกษา เป็นเรื่องเล่าที่มีความสุขความสนุกสนานเป็นองค์ประกอบสำคัญ มีผู้ให้ความหมายของนิทานไว้หลายประการ ดังนี้

กรมวิชาการ (2546 : 29) ได้กล่าวว่า นิทานเป็นเรื่องที่เล่าต่อ ๆ กันมา หรือเรื่องที่มีผู้แต่งขึ้น เพื่อความสนุกสนานเป็นคติสอนใจหรือแนวปฏิบัติที่ถูกต้องที่ควรปฏิบัติในการดำรงชีวิต

ประคอง นิมมานเหมินท์ (2550 : 9) ได้ให้ความหมายของนิทานว่า นิทาน หมายถึง เรื่องราวที่เล่าสืบต่อ ๆ มาจากคนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่งโดยไม่ทราบว่าเป็นผู้แต่ง เช่น นิทานเรื่องสังข์ทอง ปลายทอง หรือโสนน้อยเรือนงาม มีการเล่าสู่กันฟังจากปู่ย่าตายายของเรา พ่อแม่ของเรา รวมทั้งตัวเราเอง ไปจนถึงลูกหลานเหลนโหลนของเรา เป็นทอด ๆ กันไปรุ่นแล้วรุ่นเล่า บางครั้งก็แพร่กระจายจากท้องถิ่นหนึ่งไปสู่ท้องถิ่นหนึ่ง เช่น นิทานสังข์ทองอาจมีหลายสำนวน แล้วแต่ความทรงจำ ความเชื่อ อารมณ์ของผู้เล่า และวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่นจากความหมายของนิทานดังกล่าว

พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน 2554 (2554 : 634) ได้ให้ความหมายไว้ว่า นิทานหมายถึง เรื่องที่เล่ากันมา เช่น นิทานชาดก นิทานอีสป

สุภักดิ์ ปะทะโก (2554 : 28) ได้ให้ความหมายของนิทาน หมายถึง เป็นเรื่องที่เล่าสู่กันฟังมานาน และมีอยู่ในทุกสังคม ไม่ว่าชาติใด สังคมระดับไหนก็ต้องการผ่อนคลายจากความเบื่อหน่ายในชีวิตประจำวัน ออกไปสู่โลกจินตนาการ เพื่อความเพลิดเพลินสนุกสนาน แม้ปัจจุบันจะเป็นสื่อความบันเทิงทันสมัยแต่การเล่านิทานก็ยังยืนหยัดอยู่ได้จนทุกวันนี้

จากความหมายดังกล่าวพอจะสรุปได้ว่านิทานหมายถึงเรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมา เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีคติธรรม และอาจมีการแต่งเรื่องขึ้นมาใหม่เพื่อประโยชน์ในการให้ความรู้ โดยเนื้อเรื่องของนิทานแฝงคุณธรรม คติสอนใจ คติธรรมต่าง ๆ ส่งเสริมให้ผู้อ่านมีประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้จะเป็นการสร้างนิสัยรักการอ่านอีกด้วย

ประเภทของนิทาน

นิทานแบ่งเป็นหลายประเภทโดยใช้เกณฑ์การแบ่งที่แตกต่างกันออกไป กล่าวรายละเอียดดังนี้
กึ่งแก้ว อรรถาการ (2534 : 444) ได้แบ่งรูปแบบนิทานตามเนื้อหาโวหารและโครงสร้างออกเป็น 6 ชนิด ดังนี้

1. นิทานไม่รู้จบ เป็นนิทานที่มีการเล่าซ้ำเป็นช่วง ๆ จะเปลี่ยนเฉพาะคำบางคำ เท่านั้น
2. นิทานเรื่องสัตว์เป็นเนื้อเรื่องที่มีสัตว์เป็นละคร
3. นิทานคติมีเนื้อหาเชิงสอนใจ โครงสร้างของเรื่องเกี่ยวกับกฎแห่งกรรม
4. มุขตลก เป็นเรื่องสั้นที่ตลกขบขัน แสดงถึงความโง่ หรือปัญญาอันไหวพริบของตัวละคร
5. เรื่องโม้ เป็นเรื่องเหลือเชื่อ ไม่สมเหตุผล
6. นิทานทรงเครื่อง เนื้อหาเกี่ยวกับบุคคล เหตุการณ์และบรรยากาศที่วิจิตรพิสดาร

วรรณิ ศิริสุทร (2542 : 13-19) ได้รวบรวมนิทานและได้เสนอแนะนิทานสำหรับเด็กออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

1. นิทานพื้นบ้าน (Folk Tales) เป็นเรื่องเล่าที่สืบทอดกันมาเป็นเวลาช้านาน ภายหลังมีการเขียนขึ้นตามเค้าเดิมบ้าง มักไม่ปรากฏว่าผู้แต่งดั้งเดิมเป็นใคร นิทานพื้นบ้านมีหลายชนิด เช่น นิทานเกี่ยวกับสัตว์พูดได้ มีตัวละครเป็นสัตว์พูดจาโต้ตอบกัน บางครั้งก็พูดโต้ตอบกับคนด้วย เช่น เรื่องปลาบู่ทอง นิทานไม่รู้จบ เป็นนิทานธรรมดาพื้น ๆ แต่เนื้อเรื่องมีการกระทำต่อเนื่องกันไปเรื่อย ๆ และซ้ำ ๆ กัน เช่น เรื่องตายาย ยายแก่กลืนแมลงวัน นิทานตลกขบขัน เนื้อเรื่องส่วนใหญ่เป็นทำนองไร้สาระหรือโง่เขลา และแปลกประหลาด ขวัญหัวเราะ บางครั้งก็เป็นการใช้ปฏิภาณไหวพริบ เช่น เรื่อง ชายขี้ลืม ศรีธนญไชย นิทานอธิบายเหตุเป็นนิทานที่อธิบายหรือตอบคำถามเด็กๆ ว่า “ทำไม” เช่น เรื่อง ทำไมพระอาทิตย์และพระจันทร์จึงอยู่บนฟ้า ทำไมกระต่ายจึงหางสั้น เทพนิยายหรือนิทานเกี่ยวกับเวทมนต์คาถา มีลักษณะเด่นคือ เรื่องมักยาว ซับซ้อน ตัวละครมีอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์สามารถบันดาลสิ่งที่ดั่งใจหรือสิ่งที่ชั่วร้ายได้ หรือผู้พิเศษสามารถทำสิ่งต่างๆ ที่คนธรรมดาทำไม่ได้ มักนิยมขึ้นต้นว่า “กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว...” หรือ “ในกาลครั้งหนึ่ง...” เช่น เรื่อง โสนน้อยเรือนงาม สังข์ทอง

2. นิทานสอนคติธรรม (Fables) มีลักษณะเป็นนิทานสั้นๆ ตัวละครมีทั้งคนทั้งสัตว์ สัตว์มีบทบาทเหมือนคน มีแกนเรื่องแกนเดียว มีโครงเรื่องง่ายและสั้น ต้องให้บทเรียนสอนใจเป็นข้อสรุปที่ชัดเจน เช่น นิทานอีสป นิทานชาดก

3. เทพปกรณัม (Myths) เป็นเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงเหตุการณ์และเรื่องราวในบรรพกาลเกี่ยวกับพื้น โลก ท้องฟ้า และพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์ มีเทพเจ้าเป็นผู้ควบคุมปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ รูปลักษณะของเทพเจ้าเหมือนมนุษย์ทั่วไป แต่เป็นมนุษย์ที่อมตะ คือเป็นผู้ที่ไม่ตายและมีพลังอำนาจทางเวทมนต์คาถา อิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ เช่น เทพกรีก

4. มหากาพย์และนิทานวีรบุรุษ (Epic and Hero Tales) เป็นนิทานที่มีลักษณะคล้ายกับเทพปกรณัม ต่างกันที่ตัวละครของนิทานประเภทนี้เป็นมนุษย์ ไม่ใช่เทพเจ้ามีการกระทำที่กล้าหาญฟันฝ่าอุปสรรคและประสบผลสำเร็จในที่สุด เช่น เรื่อง รามเกียรติ์ ไกรทอง ท้าวแสนปม

5. หนังสือภาพที่เป็นเรื่องอ่านเล่นสมัยใหม่สำหรับเด็กที่มีตัวเองเป็นสัตว์ (Animal Stories) แบ่งเป็น 3 ชนิดได้แก่ สัตว์ที่มีบทบาทการกระทำอย่างคน สัตว์ที่มีความเป็นอยู่อย่างสัตว์แต่พูดอย่างคนได้ และสัตว์ที่มีความเป็นอยู่ความนึกคิดตามธรรมชาติของสัตว์ ตัวเอก ส่วนใหญ่มักมีบทบาทค่อนข้างสนุกสนานแต่เด็กๆ ชอบมาก เช่น เรื่อง ลูกเป็ดขี้เหร่ เป็นต้น

นอกจากนี้ ไพพรรณ อินทนิล (2543 : 27-28) ได้ศึกษานิทานและแบ่งนิทานตามรูปแบบ (Form) ออกเป็น 5 ประเภทเช่นกัน ดังนี้

1. นิทานปรัมปราหรือเทพนิยาย (Fairy Tale) มักจะกำหนดสถานที่เลื่อนลอยไม่แน่ชัด เช่น ในกาลครั้งหนึ่งมีเมืองหนึ่ง ตัวละครมีฤทธิ์เดชมาก ถ้าเป็นชายยากจนจะแต่งงานกับหญิงสูงศักดิ์ เช่น สังข์ทอง ปลาบู่ทอง สโนว์ไวท์ ซินเดอเรลลา

2. นิทานท้องถิ่น (Legend) หรือที่เรียกว่า ตำนาน มักเป็นเรื่องขนาดสั้นเกี่ยวกับความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี เป็นเรื่องพิสดารแต่เชื่อว่าเกิดขึ้นจริง เช่น เรื่องพระร่วง พระยาทรงพระยาพาน นิทานท้องถิ่นแบ่งย่อยเป็นนิทานประเภทอธิบาย เช่น เหตุใดกาจึงมีขนสีดำ นิทานเกี่ยวกับความเชื่อต่างๆ เช่น โชคลาง นิทานที่เกี่ยวกับสมบัติที่ฝังไว้และลายแทง นิทานวีรบุรุษ (Hero Tale) ที่กล่าวถึงความสามารถ ความมองอาจกล้าหาญของบุคคลซึ่งคล้ายคลึงกับนิทานปรัมปรา แต่นิทานวีรบุรุษจะมีการกำหนดเวลาที่แน่นอน แม้ว่ามีเรื่องพื้นวิสัยอยู่บ้าง แต่เชื่อว่ามีเค้าเรื่องจริง และนิทานคติสอนใจเรื่องสั้นๆ

3. เทพปกรณัม (Myth) ตัวบุคคลในเรื่องมักจะเกี่ยวกับความเชื่อ เช่น เรื่องพระอินทร์ ท้าว महाสगरานต์ เมขลา – รามสูร

4. นิทานเรื่องสัตว์ (Animal Tale) แต่มีความประพจน์เช่นเดียวกับคน ซึ่งแบ่งเป็นสองประเภท คือ นิทานประเภทสอนคติธรรม (Fable) คล้ายกับนิทานสอนใจ ตัวเอกต้องเป็นสัตว์แต่มีคติ เช่น ราชสีห์กับหนู และนิทานประเภทเล่าซ้ำหรือเล่าไม่รู้จบ (Formula Tale) เช่น เรื่อง ยายกะตา มีวิธีการเล่าแบบจำเพาะ

5. นิทานตลกขบขัน (Jest) เป็นเรื่องสั้นๆ เนื้อหาจุดสำคัญที่เรื่องที่ไม่น่าจะเป็นไปได้ อาจเป็นเรื่องการแกล้งแกล่ง การแสดงปฏิภาณไหวพริบ เป็นการแสดงออกทางด้านอารมณ์ของมนุษย์ที่ต้องการหลุดพ้นจากกรอบของวัฒนธรรม ประเพณี และกิจวัตร รวมไปถึงนิทานเหลือเชื่อ (Tall Tale) ซึ่งทำให้ผู้ฟังและผู้เล่าไม่ติดใจในความไม่สมจริงเหล่านั้น

จำปา วัฒนศิรินทรเทพ (2550 : 48) สรุปไว้ว่า ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกนึกคิดความเชื่อ การแสดงความรู้สึกความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยแสดงพฤติกรรมออกมา 2 ลักษณะคือทางบวกซึ่งแสดงในลักษณะความชอบความพึงพอใจความสนใจเห็นด้วยทำให้อยากทำงานหรือปฏิบัติกิจกรรมอีกลักษณะหนึ่งคือ ทางลบ ซึ่งจะแสดงออกในลักษณะของความเกลียดไม่พึงประสงค์ ไม่พอใจไม่สนใจไม่เห็นด้วยอาจทำให้บุคคลเกิดความเบื่อหน่ายหรือต้องการหนีห่าง จากสิ่งนั้นนอกจากนี้ความพึงพอใจอาจจะแสดงออกในลักษณะความเป็นกลางก็ได้เช่นรู้สึกเฉย ๆ ไม่รักไม่ชอบไม่น่าสนใจในสิ่งนั้น ๆ

สมพิศ ไชยเสนา (2550 : 54) กล่าวว่า ความพึงพอใจคือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใด สิ่งหนึ่ง ความรู้สึกพึงพอใจเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับสิ่งที่ตนต้องการและทำให้บุคคลมีพฤติกรรม ต่อสิ่งเร้านั้นในเชิงบวกหรือเป็นไปตามเป้าหมายที่ตนเองต้องการ หรือไม่มีความรู้สึกขัดแย้งกับ สิ่งเหล่านั้นและถ้าระดับความรู้สึกถ้า

มีความเครียดมากจะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจในการทำงานความพึงพอใจเปลี่ยนแปลงไปตามเวลาและสถานการณ์แวดล้อม

สรุปได้ว่า นิทานแบ่งได้หลายประเภททั้งตามยุคสมัย รูปแบบของนิทาน ชนิดของนิทานและชนิดของการเล่า หรืออาจแบ่งเป็นนิทานพื้นบ้านกับนิทานสมัยใหม่ นิทานเกี่ยวกับสัตว์ นิทานชาดก นิทานอิงประวัติศาสตร์ หรือชีวประวัติ เทพนิยาย ขึ้นอยู่กับแนวคิดของนักการศึกษาแต่ละบุคคล

ประโยชน์ของการอ่านนิทาน

ปัจจุบันนิทานมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก นำนิทานมาช่วยฝึกทักษะภาษา 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน นิทานเป็นสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม ให้ความสุข สนุกสนานเพลิดเพลิน ช่วยสร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และเป็นแบบอย่างที่ดีในการประพฤติปฏิบัติตนในสังคม โดยมีผู้กล่าวถึงประโยชน์ของนิทานไว้ดังนี้

กุลวรา ชูพงศ์ไพโรจน์ (2544 : 25) กล่าวถึง ประโยชน์ของนิทาน ซึ่งมีดังนี้

1. นิทานช่วยเสริมปัญญาเด็กในขณะที่พ่อแม่เล่านิทาน บรรยากาศขณะเล่านิทานที่เกิดขึ้นเป็นบรรยากาศแห่งความสุขของทุกคน เป็นบรรยากาศแห่งความรัก ความอบอุ่น สร้างความผูกพันมั่นใจ เชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งจะเสริมปัญญาเด็กได้อย่างดี
2. นิทานช่วยปลูกฝังให้เด็กเป็นคนช่างคิด ช่างถามและช่างสังเกตนิทานช่วยให้เด็กเป็นเด็กกล้าถาม เด็กจะมีความมั่นใจ ฉลาด แสดงความคิดเห็นถูกจังหวะ เรียกว่ามีความฉลาดทั้งทางปัญญา (IQ) และฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ด้วย
3. นิทานทำให้เด็กเรียนรู้ภาษาได้เร็วการเล่านิทานเปรียบเสมือนการสอนภาษาไปในตัว เด็กจะได้ยินได้ฟังรูปประโยค การใช้ภาษา ทำให้เด็กเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนนั้น ๆ
4. นิทานทำให้เด็กจับประเด็นเก่ง วิเคราะห์เก่งการเล่านิทานให้เด็กฟัง เล่าซ้ำ ๆ เด็กจะจำได้ทั้งเรื่อง เด็กจะมองภาพรวมของเรื่อง ทำให้เด็กรู้จักจับประเด็น ย่อความเป็น รู้จักมองสรรพสิ่งเป็นระบบ เข้าใจเรื่องได้อย่างรวดเร็ว
5. นิทานสร้างให้เด็กมีจินตนาการในขณะที่พ่อแม่เล่านิทานนั้น น้ำเสียงที่เล่าเรื่องนั้นจะกระตุ้นให้เด็กสร้างจินตนาการเป็นภาพ จินตนาการยิ่งใหญ่มากกว่าความรู้ จินตนาการสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ใหม่ ๆ เกิดขึ้นในโลกของเรา การเล่านิทานบ่อย ๆ มาก ๆ เรื่องจึงเป็นการสร้างจินตนาการไปพร้อม ๆ กับการรับรู้ถึงความรู้ใหม่ที่ลูกยังไม่เคยรู้มาก่อน

6. นิทานช่วยสร้างคุณธรรมแก่เด็กได้ง่ายนิทานแต่งขึ้นเพื่อสอดแทรกคุณธรรม ทักษะชีวิต หรือข้อคิดต่าง ๆ เป็นอุทาหรณ์ให้ผู้รับฟังได้ตระหนักรับรู้ คุณธรรมทั้งหลายที่ลูกได้ฟังตั้งแต่ปฐมวัยจะจำฝังแน่นอยู่ในตัวเด็กและนำไปใช้ในวัยรุ่น

7. นิทานช่วยสร้างสมาธิให้เด็กช่วงของการเล่านิทาน เด็กมักจะฟังนิทานอย่างใจจดใจจ่อ ยิ่งเล่านิทานที่เหมาะสมกับของเด็ก เด็กจะเข้าใจและอยากรู้อยากเห็นต่อไป และนี่เป็นการสร้างสมาธิ ให้กับเด็กอีกวิธีหนึ่ง

8. นิทานช่วยสร้างเด็กให้มีความรู้ ความฉลาดทางอารมณ์เมื่อเด็ก ๆ ชอบฟังนิทาน ก็จะหาวิธีปรับตัวและสร้างความสัมพันธ์กับผู้ใหญ่ เพื่อจะได้ฟังนิทานบ่อย ๆ โดยสิ่งเหล่านี้จะทำให้เด็กมีวิธีการพัฒนาปรับตัวเพื่อให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

9. นิทานช่วยสร้างเด็กให้มีความรักการอ่านการเล่านิทานหรืออ่านนิทานให้เด็กฟังบ่อยๆ จะเป็นการช่วยปลูกฝังนิสัยรักการเรียนรู้ของเด็กทุกมิติ เด็กจะเป็นคนรักการอ่านหนังสือ อ่านหนังสือได้ไว มีสมาธิ นอกจากนี้ในด้านการเรียนการสอน ไม่ว่าจะเป็นการสอนภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศ ต่างนิยมใช้นิทานเป็นตัวเชื่อมบทเรียนด้วยกันทั้งสิ้น เพราะนิทานสามารถเปลี่ยนเรื่องยากให้เป็นเรื่องง่ายได้ เด็กจะมองเห็นและจดจำได้ง่ายขึ้นและสุดท้ายนี้ใครที่มีปัญหาด้านการควบคุมชั้นเรียน ก็สามารถ นำนิทานไปเล่าเพื่อเป็นการเรียกสติของเด็ก ๆ กลับมาอยู่จุดเดียวกันได้ ทำให้การเรียนการสอนในชั้นเรียน ง่ายขึ้นด้วย

ดวงเดือน แสงสว่าง (2542 : 15 - 20) กล่าวถึง ประโยชน์ของนิทานสำหรับเด็กไว้ ดังนี้

1. นิทานให้ความบันเทิงและความรู้

การเล่านิทานเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่ทำให้ความบันเทิงแก่คนทุกเพศ ทุกวัยมาตั้งแต่สมัยโบราณ สำหรับสมัยปัจจุบัน นอกจากจะใช้นิทานเป็นกิจกรรม เพื่อความบันเทิงแล้วยังมีการนำนิทานมาเป็นกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้แก่เด็กในระดับปฐมวัย และระดับประถมศึกษาอย่างกว้างขวาง ครูคนใดเล่านิทานเก่ง เด็ก ๆ จะรักและเชื่อฟัง โดยครูจะฉวยโอกาสใช้นิทานเป็นสื่อแล้วสอดแทรกความรู้ด้านต่าง ๆ ตลอดจนจริยธรรม คุณธรรม ที่ครูต้องการปลูกฝังเข้าไปในเนื้อหาของนิทาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวเอกของเรื่องจะทำให้เด็ก ๆ สามารถจดจำได้ดีเป็นพิเศษ

2. นิทานเป็นเครื่องมือในการกล่อมเกลাজิตใจ และสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

นอกจากการสร้างความสนใจและให้ความบันเทิงแก่เด็กแล้ว นิทานยังเป็นกิจกรรมที่สำคัญในการฝึกการสร้างมโนภาพและจินตนาการ ซึ่งเป็นวิธีการที่สำคัญยิ่งในการช่วยยกระดับ กล่อมเกลাজิตใจของเด็กซึ่งยังละเอียดอ่อนให้สามารถรับสิ่งทั้งดงามเชิงศีลธรรม จริยธรรม และคุณธรรม ตลอดจนคุณสมบัติที่พึงประสงค์อื่น ๆ จะกระทำโดยการเล่านิทานได้ผลดีกว่าการบรรยายหรือการอธิบายโดยตรง นอกจากนี้ครูยังสามารถนำเหตุการณ์ในเรื่องนิทานมาผูกโยงบูรณาการเข้ากับหน่วยการเรียนรู้ได้ทุกหน่วย ไม่ว่าจะเป็นคณิตศาสตร์ ภาษา

ดนตรี วิทยาศาสตร์ ศิลปะ สังคมศึกษา จริยศึกษา ฯลฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือการเสริมสร้างพฤติกรรมที่เป็นพื้นฐานแห่งบุคลิกภาพที่พึงามของเด็กและรากฐานความมั่นคงแข็งแรง ลบจุดอ่อนด้อยของสังคมไทย คือความขยันหมั่นเพียรไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคหรือที่เรียนกันว่า “พฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์” การให้เด็กฟังนิทานที่มีคุณค่าโดยเลือกเรื่องเกี่ยวกับความสำเร็จของตัวเอกที่ต้องผจญปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ และพยายามหาวิธีแก้ไขด้วยการใช้สติปัญญาไตร่ตรอง ใช้วิธีการแก้ไขปัญหาก็ถูกต้องเหมาะสม ใช้ความสามารถที่ได้จากการเรียนรู้และฝึกฝนจนชำนาญ เมื่อประสบความสำเร็จแล้วก็ไม่ย่อท้อกลับพากเพียรพยายามหาวิธีแก้ไขปัญหาลงสำเร็จลุล่วงไปในที่สุด การกระตุ้นให้เด็กได้เกิดแรงบันดาลใจที่จะเลียนแบบคุณธรรมที่พึงปรารถนาเช่นนี้อยู่เสมอ ความประทับใจจากการฟังนิทานจะทำให้เด็ก ๆ ค่อย ๆ ซึมซับพฤติกรรมของตัวเอกของเรื่อง เข้าสู่ระบบความรู้สึกนึกคิดของตนซึ่งจะยังผลให้เด็กมีบุคลิกภาพโน้มเอียงไปในทางเดียวกัน กับตัวเอกนิทานดังกล่าว

สรุปได้ว่า นิทานมีคุณค่าและประโยชน์คือ เป็นวิธีการให้ความรู้ที่จะทำให้เด็กสนใจเรียนรู้ สามารถจดจำและกล้าแสดงออก ปลุกฝังนิสัยรักการอ่าน แก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็กจากตัวแบบในนิทานที่เด็กประทับใจ สร้างสมาธิ ผ่อนคลายอารมณ์ สร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างผู้เล่าและผู้ฟัง

การสร้างสื่อนิทาน

สุจิต มูลเมือง (2550 : 22-23) กล่าวว่า การสร้างสื่อนิทานสำหรับเด็ก การเขียนเรื่อง ผู้เขียนต้องตระหนักว่าจะเขียนตามอารมณ์ไม่ได้เพราะผู้อ่านจะจดจำเป็นแบบอย่าง หนังสือสำหรับเด็กที่ดีไม่เพียงแต่ให้แรงบันดาลใจหรือทำเรื่องยากให้ง่าย สนุกสนาน มีชีวิตชีวาเท่านั้นจะต้องมีความตื่นตาตื่นใจลงไปอีกด้วย ซึ่งแบ่งได้ 3 ประเภทของเรื่องดังต่อไปนี้

1. นวนิยาย (Fiction) มุ่งให้ความเพลิดเพลินโดยเขียนเป็นบรรยายเป็นร้อยแก้ว หนังสือสำหรับเด็กที่เสนอในรูปแบบของนวนิยายมี 2 แบบ คือ เสนอเป็นเรื่องราว (Story) และเสนอเป็นบทละคร (Play) สำหรับใช้แสดงบนเวที โดยใช้ฉาก บทเจรจาและท่าทางของผู้แสดงในการสื่อความหมาย

2. สารคดี (Non Fiction) มุ่งให้ความรู้และข้อเท็จจริง หนังสือสารคดีเหมาะกับเด็กทุกวัย การเขียนสารคดียากกว่าการเขียนนวนิยายเพราะต้องมีเนื้อหาสาระที่ถูกต้อง

3. ร้อยกรอง (Verse) เป็นการนำเสนอเรื่องราวไม่ว่าจะเป็นรูปแบบของนวนิยายหรือสารคดีให้เป็นคำคล้องจองตามประเภทฉันทลักษณ์ต่าง ๆ บทร้อยกรองมี 2 ประเภทคือ บทร้อยกรองสำหรับเด็ก (Nursery Rhymes) และบทร้อยกรองสำหรับวัยรุ่น (Poetry for Young Reader)

Stevig and Simsom อ้างถึงในบุษบา สงวนชาติ (2547: 33) กล่าวถึงการสร้างหนังสือนิทานไว้ดังนี้

1. เนื้อเรื่องหรือข้อความของหนังสือนิทานเล่มใหญ่ได้จากการประสบการณ์ของเด็ก เด็กเห็นอะไร มีความรู้หรือประสบการณ์เรื่องใดก็นำมาเขียนลงหนังสือนิทานเล่มใหญ่

2. ตัวหนังสือ คำพูด คำถามเกิดจากเด็ก ครูจะช่วยเหลือได้
3. เรื่องที่เขียนไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องเดียวกัน
4. เด็กได้เรียนรู้การเขียนจากครู และบางช่วงบางตอนเด็กอาจเขียนเองได้
5. ฝึกการจำ เด็กสามารถจำเรื่องราว จดจำคำ หรือสัญลักษณ์ เครื่องหมายได้
6. เด็กสามารถร่วมกันเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล
7. การสร้างหนังสือนิทานบางวันอาจทำหน้าเดียวหรือหลายหน้าได้ การทำหนังสือนิทานประกอบด้วยอุปกรณ์ดังนี้

7.1 กระดาษร่อยปอนด์เนื้อละเอียด

7.2 กระดาษสีสองด้านแบบบาง

7.3 ดินสอดำ

7.4 ยางลบ

7.5 สีหรือดินสอสีชนิดต่าง ๆ

7.6 คัตเตอร์ตัดกระดาษ

7.7 กาว

7.8 กรรไกร

วิธีทำ

1. ตัดกระดาษ ขนาดตามที่กำหนดไว้
2. อ่านเนื้อเรื่องและวางโครงเรื่องคร่าวๆ จากรูปที่อ่านโดยแบ่งฉากให้ได้ประมาณ 5-7

หน้า

3. วาดภาพประกอบเรื่องและลงสีให้สวยงาม
4. ตกแต่งด้วยกระดาษสี
5. พิมพ์เนื้อเรื่องแล้วนำมาติดด้านหลังภาพ
6. นำกระดาษแข็งมารองติดให้กระดาษร่อยปอนด์มีความแข็งแรง
7. ติดกระดาษแข็งด้วยการหุ้มขอบให้เรียบร้อย
8. เรียบเรียงหน้านิทานให้ถูกต้องตามเนื้อเรื่อง
9. ทำปกนิทาน อาจนำบางส่วนในหน้านิทานมาทำเป็นปกได้ พร้อมใส่ชื่อเรื่อง
10. เย็บปกเข้าเล่ม พับให้เป็นรอยเปิดอ่านได้ เพื่อสะดวกในการเปิด

4. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจ

ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

การนำสื่อการเรียนรู้เข้ามาช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียน นับว่าเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความอยากที่จะเรียนหรือกิจกรรมการจัดการเรียนรู้นั้น ทั้งนี้ความอยากที่จะเรียนนั้น ก็คือความพึงพอใจซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น รวมถึงผู้สอนที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เข้าใจและสามารถทำกิจกรรมการเรียนรู้ได้ ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากต่อทุกคนมีผู้ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ ดังนี้

ศุภสิริ โสมาเกต (2544 : 49) กล่าวว่า แนวคิดในเรื่องความพึงพอใจต่อการทำงานที่จะให้ผลเชิงปฏิบัติ มีลักษณะดังนี้

1. งานควรมีความสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัว งานนั้นจะมีความหมายสำหรับผู้ทำ
2. งานนั้นต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จได้ โดยใช้ระบบการทำงานและการควบคุม ที่มีประสิทธิภาพ

3. เพื่อให้ได้ผลในการสร้างสิ่งจูงใจภายใน เป้าหมายของงานจะต้องมีลักษณะ ดังนี้

- 3.1 คนทำงานมีส่วนในการตั้งเป้าหมาย
- 3.2 ผู้ปฏิบัติได้รับทราบผลสำเร็จในการทำงานโดยตรง
- 3.3 งานนั้นทำให้สำเร็จได้

สมรภูมิ ขวัญคุ้ม (2546 : 9) กล่าวถึง ความพึงพอใจ ว่าหมายถึง ผลรวมของความรู้สึกชอบของบุคลากรอันเกิดจากทัศนคติที่มีต่อคุณภาพและสภาพของหน่วยงาน อันได้แก่ การจัดองค์การ การจัดการระบบงาน การดำเนินงาน สภาพแวดล้อมของการทำงาน ประสิทธิภาพของหน่วยงาน ตลอดจนการบริหารงานบุคคลซึ่งสภาพและคุณภาพของหน่วยงานดังกล่าวมีผลกระทบต่อความต้องการของบุคคลและผลต่อความพึงพอใจของบุคคลนั้น

สุดารัตน์ จินประโคน (2547 : 38) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติ ที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งที่ปฏิบัติ และทำให้บุคคลมีพฤติกรรมต่อสิ่งนั้นในทางบวก

สุกัญญา อิ่มใจ (2548: 32) กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกหรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ ในทางบวกและเป็นความรู้สึกที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้เมื่อเวลาหรือสถานการณ์เปลี่ยนไป ดังนั้น ความพึงพอใจในการเรียนรู้จึง หมายถึง ความรู้สึกพอใจที่มีต่อการได้ร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนจนบรรลุผลหรือเป้าหมายในการเรียน

รุ่งอรุณ สิงห์สุพรรณ (2549: 52) กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจในการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนของผู้เรียนและกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนนั้น สนองตอบความต้องการของผู้เรียนได้ ทำให้ผู้เรียนมุ่งหวังที่จะทำงานให้ประสบผลสำเร็จ

พิสุทธา อารีราษฎร์ (2550 : 176) กล่าวถึง ความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ ความรู้สึกนั้นทำให้บุคคลเอาใจใส่และอาจกระทำการบรรลุถึงความมุ่งหมายที่บุคคลมีต่อสิ่งนั้น

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจข้างต้นสรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจมีวิธีการวัดหลายวิธี ขึ้นอยู่กับผู้สอนต้องการวัดแบบใด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนและผู้สอนสร้างความพึงพอใจให้กับผู้เรียนมากน้อยเพียงใด เป้าหมายขึ้นอยู่กับผู้ปฏิบัติ และความรู้สึกตามเกณฑ์การวัด

การวัดความพึงพอใจในการเรียน

การวัดความพึงพอใจจะเกิดผลได้หรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาถึงลักษณะของการให้หรือสนองต่อความต้องการ ประกอบด้วยระดับของความรู้สึกในมิติต่างๆ ของแต่ละบุคคล คณะผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการสร้างความพึงพอใจในการเรียน ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2545 : 63-71) ได้เสนอเครื่องมือที่ใช้วัดความพึงพอใจ เช่น แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยชุดข้อคำถามที่ต้องการให้กลุ่มตัวอย่างตอบ โดยกาเครื่องหมายหรือเขียนตอบ หรือกรณีที่กลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือไม่ได้หรืออ่านยาก อาจใช้วิธีการสัมภาษณ์ตามแบบสอบถาม นิยามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงความคิดเห็นของบุคคล มีรายละเอียด ดังนี้

1. โครงสร้างแบบสอบถาม มีส่วนประกอบโครงสร้างของแบบสอบถาม 3 ส่วน คือ

1.1 คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถามเป็นส่วนแรกของการสอบถามโดยระบุจุดมุ่งหมายและความสำคัญที่ให้อตอบแบบสอบถาม คำอธิบายลักษณะของแบบสอบถามและวิธีตอบพร้อมยกตัวอย่างประกอบ และตอนสุดท้ายจะกล่าวขอบคุณล่วงหน้า แล้วระบุชื่อเจ้าของแบบสอบถาม

1.2 สถานภาพทั่วไป เป็นรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น อายุ เพศ การศึกษา

1.3 ข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่จะวัด ซึ่งอาจแยกเป็นพฤติกรรมย่อย ๆ แล้ว สร้างข้อคำถามวัดพฤติกรรมย่อย ๆ นั้น

2. รูปแบบของแบบสอบถาม ข้อคำถามในแบบสอบถามอาจมีลักษณะเป็นปลายเปิดหรือแบบปลายปิด แบบสอบถามฉบับหนึ่งอาจเป็นแบบปลายเปิดทั้งหมดหรือแบบผสมก็ได้ ดังนี้

2.1 ข้อคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended Form or Unstructured Questionnaire) เป็นคำถามที่ไม่ได้กำหนดคำตอบไว้เลือกตอบ แต่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบ โดยใช้คำพูดของตนเอง

2.2 ข้อคำถามปลายปิด (Closed Form or Unstructured Questionnaire) เป็นคำถามที่มีคำตอบให้ผู้เขียนเขียนเครื่องหมาย ลงหน้าข้อความหรือตรงกับช่องที่เป็นความจริงหรือความเห็นของตนมีหลายแบบ ได้แก่

2.2.1 แบบให้เลือกตอบคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงหรือความคิดเห็นของตนเพียงคำตอบเดียวจาก 2 คำตอบ

2.2.2 แบบให้เลือกตอบคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงหรือความคิดเห็นของตนเพียงคำตอบเดียวจากหลายคำตอบ

2.2.3 แบบให้เลือกคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงหรือความคิดเห็นของตนได้หลายคำตอบ

2.2.4 แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยให้ผู้ตอบตามระดับความคิดเห็นของตน อาจจัดในรูปของตาราง

2.2.5 แบบผสม หมายถึง มีหลายแบบอยู่ด้วยกัน

2.2.6 แบบให้เรียงลำดับความสำคัญ โดยเขียนเรียงลำดับความชอบต่อสิ่งนั้น

2.2.7 แบบเติมคำสั้นๆ ลงในช่องว่าง สิ่งที่เคยมีความเฉพาะเจาะจง

3. หลักเกณฑ์การสร้างแบบสอบถาม มีดังนี้

3.1 กำหนดจุดมุ่งหมายให้แน่นอนว่าต้องการถามอะไร

3.2 สร้างคำถามได้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

3.3 เรียงข้อคำถามตามลำดับให้ต่อเนื่องสัมพันธ์กันตรงหัวข้อ ที่ได้วางโครงสร้างไว้

3.4 ไม่ควรให้ผู้ตอบตอบมากเกินไป เพราะจะทำให้เบื่อหน่าย ไม่ให้ความร่วมมือหรือตอบโดยไม่ตั้งใจ

3.5 ให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความลำบากน้อยที่สุดในการตอบ ดังนั้น ควรใช้ข้อคำถามแบบปลายปิด ผู้ตอบแบบสอบถามเพียงแต่กาตอบในแบบสอบถาม

3.6 สร้างข้อคำถามให้มีลักษณะที่ดี คือ มีลักษณะ ดังนี้

3.6.1 ใช้ภาษาที่ชัดเจนเข้าใจง่าย ไม่กำกวม ไม่มีความซับซ้อน

3.6.2 ใช้ข้อความที่สั้นกะทัดรัด ไม่มีส่วนฟุ่มเฟือย

3.6.3 เป็นข้อคำถามที่เหมาะสมกับผู้ตอบโดยคำนึงถึงสติปัญญา ระดับการศึกษา ความสนใจของผู้ตอบ

3.6.4 แต่ละข้อควรถามเพียงปัญหาเดียว

3.6.5 หลีกเลี่ยงคำถามที่ตอบได้หลายทาง

- 3.6.6 หลีกเลียงคำถามที่จะทำให้ผู้ตอบเบื่อหน่าย ไม่รู้เรื่อง หรือไม่สามารถตอบได้
- 3.6.7 หลีกเลียงคำถามที่ผู้ตอบตีความแตกต่างกัน เช่น บ่อยๆ เสมอๆ รวย โง่ ฉลาด
- 3.6.8 ไม่ใช่คำถามที่เป็นคำถามนำผู้ตอบให้ผู้ตอบตามแนวหนึ่งแนวใด
- 3.6.9 ไม่เป็นคำถามที่จะทำให้ผู้ตอบเกิดความลำบากใจหรืออึดอัดใจที่จะตอบ
- 3.6.10 ไม่ถามในสิ่งที่รู้แล้ว หรือวัดด้วยวิธีอื่นได้ดีกว่า
- 3.6.11 ไม่ถามในเรื่องที่เป็นความลับ
- 3.6.12 คำตอบที่ให้เลือกในข้อคำถามควรมีให้ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างทุกคนสามารถเลือกตอบได้ ตรงกับความจริงตามความเห็นของเขา

4. มาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) เป็นมาตราวัดชนิดหนึ่งที่ใช้เป็นเครื่องมือประเภทแบบสอบถาม แบบวัดด้านจิตพิสัย เช่น เจตคติ แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ มีลักษณะสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

4.1 มีระดับความเข้มข้นให้ผู้ตอบเลือกตอบตามความคิดเห็น เหตุผล สภาพความเป็นจริง ตั้งแต่ 3 ระดับขึ้นไป

4.2 ระดับที่เลือกอาจเป็นชนิดที่มีด้านบวกและด้านลบในข้อเดียวกัน หรือมีเฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง โดยที่อีกด้านหนึ่งจะเป็นศูนย์หรือระดับน้อยมาก

4.3 บางข้อมีลักษณะเชิงนิมาน (Positive Scale) บางข้อมีลักษณะเชิงนิเสธ (Negative Scale)

4.4 สามารถแปลงผลตอบเป็นคะแนนได้ จึงสามารถวัดความคิดเห็น คุณลักษณะด้านจิตพิสัยออกมาในเชิงปริมาณได้

อมรรัตน์ เสงี่ยม (2545 : 37) ได้กล่าวว่า มาตราวัดความพึงพอใจสามารถกระทำได้ หลายวิธี ได้แก่

1. การใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นวิธีการที่นิยมกันอย่างแพร่หลายวิธีหนึ่ง โดยการขอร้องหรือขอความร่วมมือจากกลุ่มบุคคลที่ต้องการวัดแสดงความคิดเห็นลงในแบบฟอร์มที่กำหนดคำตอบไว้ให้เลือกตอบหรือเป็นคำตอบอิสระ โดยคำถามที่ถามถึงความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2. การสัมภาษณ์ เป็นอีกวิธีที่วัดระดับความพึงพอใจ ซึ่งเป็นวิธีการที่ต้องอาศัยเทคนิคและความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ที่จะจูงใจให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบคำถามให้ตรงกับข้อเท็จจริง การสัมภาษณ์เป็นการวัดระดับความพึงพอใจโดยวิธีการที่ประหยัดและมีประสิทธิภาพวิธีหนึ่ง

3. การสังเกต เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจได้ โดยวิธีการสังเกตจากพฤติกรรมก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ขณะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว เช่น การสังเกตกิริยา ท่าทาง การพูด สีหน้า การโต้ตอบ การร่วมกิจกรรม การ

วัดความพึงพอใจโดยวิธีนี้ผู้วัดต้องทำอย่างจริงจังและมีแบบแผนที่แน่นอน จึงจะสามารถประเมินไปถึงความพึงพอใจได้อย่างถูกต้อง

4. แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือที่ประกอบด้วยข้อความที่ได้สร้างขึ้นตามจุดประสงค์ของการถามในแต่ละเรื่อง แบบสอบถามใช้เมื่อต้องการทราบความคิดเห็น หรือสาเหตุของการเกิดปัญหาที่บุคคลกลุ่มใหญ่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือโครงการใดโครงการหนึ่ง เช่น การจัดการเรียนการสอน การบริการโครงการอาหารกลางวัน การบริการยืมหนังสือจากห้องสมุด การลงทะเบียน เป็นต้น ซึ่งโครงการหรือการบริการเหล่านั้นนักเรียนอาจจะพอใจหรือไม่พอใจก็ได้ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ (1) แบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ แบบบรรยาย เช่น ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการจัดการลงทะเบียนวิชาเรียนของมหาวิทยาลัย และแบบบรรยายสั้นๆ ซึ่งอาจเป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อคำถามต่างๆ เช่น ท่านคิดว่าควรจัดให้ลงทะเบียนวิชาเรียนในวันและเวลาใด (2) แบบสอบถามปลายปิด ซึ่งแบ่งออกได้หลายประเภท ดังนี้ แบบที่คำถามมีตัวเลือก ตอบเพื่อให้ผู้ตอบตามที่ผู้ตอบต้องการ เช่น ถามว่า “ท่านมาเรียนอย่างไรในเวลาเช้า” คำตอบที่มีให้เลือก คือ ทันเสมอ สายเป็นบางครั้ง ส่วนมากสาย และแบบคำถามที่กำหนดตัวเลือกเป็นแบบการจัดอันดับคุณภาพ เช่น คำถามๆ ว่า “ท่านทำแบบฝึกหัดส่งอาจารย์อย่างไร” คำตอบที่มีให้เลือก คือ 5 หมายถึง ดีที่สุดหรือมากที่สุด 4 หมายถึง ดี 3 หมายถึง ปานกลาง 2 หมายถึง ไม่ดี และ 1 หมายถึง แย่ที่สุด

สถานการณ์ที่ควรใช้แบบสอบถาม ควรใช้ในกรณีเมื่อต้องการทราบความคิดเห็นของกลุ่มคนโดยส่วนรวมที่มีต่อบุคคลหรือต่อสถาบัน เช่น ทัศนคติต่อครู ทัศนคติต่อวิทยาลัย นอกจากนี้จะใช้แบบสอบถามเมื่อต้องการสำรวจประวัติของสิ่งของบางอย่าง เช่น วัดเก่า การสำรวจจำนวนหรือรายละเอียด ของสิ่งต่างๆ

ลักษณะของแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 จุดประสงค์ของแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ประวัติส่วนตัวบางประการของผู้ตอบ และส่วนที่ 3 รายละเอียดของข้อคำถาม ซึ่งได้แก่คำถามต่าง ๆ ที่ต้องการทราบจากผู้ตอบนั่นเอง

ข้อดีของแบบสอบถาม คือ เก็บข้อมูลได้รวดเร็วเหมาะกับการเก็บข้อมูลกับคนจำนวนมากๆ และวิเคราะห์ข้อมูลได้ง่าย ข้อเสียของแบบสอบถาม คือ ผู้ตอบมักตอบไม่ตรงกับข้อเท็จจริงการแปลผลจากการวิเคราะห์อาจคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงและใช้ได้กับบุคคลที่อ่านออกเขียนได้

นพพร ณะชัยพันธ์ (2552 : 6) ได้ออกแบบการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจไว้ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน
2. วิเคราะห์หาลักษณะของข้อมูลที่ต้องการ
3. กำหนดรูปแบบของแบบประเมิน

4. สร้างแบบประเมินความพึงพอใจฉบับร่าง
5. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 - 5 คน
6. ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือตัดทิ้งตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
7. นำไปใช้และนำคะแนนไปคำนวณ

พิสุทธา อาริราชกูร์ (2550 : 176) กล่าวว่า ในการวัดหรือประเมินความพึงพอใจจะใช้แบบสอบถามวัดทัศนคติตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) ซึ่งแบ่งความรู้สึกรู้ออกเป็น 5 ช่วง หรือ 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

เกณฑ์การพิจารณาระดับความพึงพอใจของผู้เรียน แปลความหมายจากค่าเฉลี่ยตามน้ำหนักคะแนนเฉลี่ยที่คำนวณได้ จำแนกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

4.21 - 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

3.41 - 4.20 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

2.61 - 3.40 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

1.81 - 2.60 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

1.00 - 1.80 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

สมนึก ภัททิยธนี (2544 :40) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดความพึงพอใจ โดยใช้แบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) เป็นเครื่องมือที่นิยมกันมาโดยเฉพาะการเก็บรวบรวมข้อมูลทางสังคมศาสตร์ ทั้งนี้เพราะเป็นวิธีที่สะดวก และสามารถวัดได้อย่างกว้างขวางโดยคำถามเป็นตัวกระตุ้นเร่งเร้าให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมาใช้ในการประเมินนักเรียนและนักเรียนใช้ในการประเมินและพิจารณาตนเองหรือสิ่งอื่น ๆ ใช้ทั้งการประเมิน การปฏิบัติกิจกรรมทักษะต่างๆ และพฤติกรรมด้านจิตพิสัย เช่น ความพึงพอใจ เจตคติ แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ความสนใจ เป็นต้น

จากการศึกษาแนวคิดการสร้างแบบวัดความพึงพอใจ คณะผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดเพื่อสร้างแบบวัดความพึงพอใจในการใช้สื่อสื่ออื่นๆ เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 3 ระดับ คือ ระดับ 3 2 1 กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายดังต่อไปนี้

ระดับ 3 หมายถึง พึงพอใจในระดับดีมาก แทนด้วยสัญลักษณ์ ☺

ระดับ 2 หมายถึง พึงพอใจในระดับปานกลาง แทนด้วยสัญลักษณ์ ☹

ระดับ 1 หมายถึง ฟังพอใจในระดับน้อย แทนด้วยสัญลักษณ์ ☹

กำหนดเกณฑ์การพิจารณาความพึงพอใจของนักเรียนประยุกต์มาจากเกณฑ์การให้คะแนนจากหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของบุญชุม ศรีสะอาด (2547 : 103)

มาก	มีค่าคะแนนเท่ากับ	2.31 – 3.00
ปานกลาง	มีค่าคะแนนเท่ากับ	1.66 – 2.30
น้อย	มีค่าคะแนนเท่ากับ	1.00 – 1.65

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์กันในทางบวกคือ ความรู้สึกชอบ กิริยาท่าทาง ทศนคติที่ชอบและพอใจที่นักเรียนแสดงออกมาระหว่างเรียน เมื่อเกิดความพึงพอใจจะเกิดผลที่ดีต่อการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่ดีหรือที่น่าพอใจทำให้เกิดความพึงพอใจกิจกรรมที่จัดจึงควรคำนึงถึงองค์ประกอบที่ทำให้เกิดแรงจูงใจ จนเกิดเป็นความพึงพอใจในการเรียนรู้

5. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นฤมล มหาไพบูลย์ (2547 : 73) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการออกเสียง และการเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กนของนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงและเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงและการเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน

สายทอง ทัทธานี (2550: 134) ได้พัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้นิทาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านป่าช้างเหนือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1 ผลการวิจัยพบว่าชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สนธิ สัตโยภาส (2551 : 10-11) ได้ทำการศึกษาการสร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมนักเรียนชาวเขา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่านออกเสียงตัวสะกดไม่ชัดเจน ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงคำที่มีตัวสะกดในภาษาไทยก่อนสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงคำที่มีตัวสะกดในภาษาไทยหลังสอนของนักเรียนกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงคำที่มีตัวสะกดในภาษาไทยก่อนสอนกับหลังสอนของกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงคำที่มีตัวสะกดในภาษาไทยก่อนกับหลังสอนของกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ค่า

ความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงคำที่มีตัวสะกดในภาษาไทยของกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการสังเกตพฤติกรรมที่นักเรียนกลุ่มทดลอง แสดงออกให้เห็นเจตคติที่มีต่อแบบฝึก ปรากฏว่าผู้วิจัยและครูประจำชั้นสังเกตเห็นพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกให้เห็นว่ามีเจตคติที่ดีต่อแบบฝึกอยู่ในระดับสูง ซึ่งการสังเกตครั้งนี้มีความเชื่อได้เท่ากับ .99

นิหส์ลัง เจะยามา (2554 : 48) ได้ศึกษาการใช้นิทานพื้นบ้านมุสลิมเป็นบทเรียนเสริมในการพัฒนาการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนจังหวัดชายแดนภาคใต้กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสุโหงปาตี อำเภอสุนทราราชบุรี จังหวัดนครราชสีมา ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ซึ่งเป็นนักเรียนมุสลิมที่พูดและใช้ภาษามลายูเป็นภาษาแม่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 8 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และบทเรียนเสริมนิทานพื้นบ้านมุสลิม ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้นิทานพื้นบ้านมุสลิมเป็นบทเรียนเสริม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีทักษะในการอ่านดีจากการใช้นิทานพื้นบ้านมุสลิมเป็นบทเรียนเสริม

เปรมฤดี จรรย์นันทจิต (2554: 44) ได้พัฒนาแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ จำนวน 10 บท โดยเนื้อหาสอดคล้องวัฒนธรรม วิถีชีวิตของสังคมไทยที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน แบบเรียนมีประสิทธิภาพ 92.62/97.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 แสดงว่าแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ คำศัพท์ โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ และเกิดทักษะการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนานิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีขั้นตอนวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
4. วิธีดำเนินการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้เรียนชาวต่างชาติ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่เรียนในรายวิชา GEN 2003 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในศตวรรษที่ 21 และรายวิชา THC3105 วัฒนธรรมไทยเพื่อการพัฒนา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) จำนวน 20 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 นิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีลักษณะเป็นแบบวัดปรนัยชนิดเลือก 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

2.3 แบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้นิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยมีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่าซึ่งเป็นข้อคำถาม 3 ระดับคือ มาก ปานกลาง น้อย จำนวน 10 ข้อ

3. วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

3.1 การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของนิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย ตามลำดับดังนี้

นิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม

1. ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2564

2. ศึกษาและวิเคราะห์บริบทของผู้เรียน ตลอดจนสภาพปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษาชาวต่างชาติของศูนย์การจัดการเรียนรู้นักศึกษาต่างชาติ (ISEM) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

3. ศึกษาเอกสารตำราเกี่ยวกับการพัฒนานิทาน เพื่อใช้พัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำหรับชาวต่างชาติ

4. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานิทานเทียบสฤาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ

5. ศึกษาเกี่ยวกับหลักการสอนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศสำหรับชาวต่างชาติ

ขั้นที่ 2 ขั้นสร้าง

1. นำเนื้อเรื่องมากำหนดโครงเรื่องและกำหนดตัวละคร โดยมีเนื้อหาเป็นนิทานเทียบสฤาษิตไทย ในเล่มประกอบด้วยเนื้อหา คำศัพท์ และแบบฝึกหัดเรื่อง แล้วนำไปปรึกษาที่ปรึกษางานวิจัยตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content Validity) เพื่อพิจารณาแก้ไขปรับปรุงความถูกต้องของเนื้อหาตามคำแนะนำของที่ปรึกษางานวิจัย

2. นำเนื้อเรื่องผ่านการปรับปรุงแก้ไข มาเขียนร่างเป็นเนื้อหาในสื่อนิทาน แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างนิทานด้วยสื่อกเทคโนโลยี เพื่อจัดทำรูปเล่มนิทานที่ประกอบด้วยเนื้อหาภาพประกอบ แบบฝึกหัดเรื่อง แล้วนำไปเสนอต่อที่ปรึกษางานวิจัย เพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไข

ขั้นที่ 3 ขั้นหาประสิทธิภาพและทดลองใช้

1. เมื่อพัฒนานิทานเทียบสฤาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายเสร็จแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพของลักษณะหนังสือตามแบบประเมินมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยมีรายการประเมินคือ รูปเล่ม เนื้อเรื่อง ภาพประกอบ และการใช้ภาษา

2. นำสื่อนิทานเทียบสฤาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มประชากรในงานวิจัยเพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อนิทาน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาไทย หลังใช้สื่อนิทาน เมื่อได้ผลการทดลองหาประสิทธิภาพแล้ว นำสื่อนิทานมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

3. จัดทำสื่อนิทานเทียบสฤาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มประชากรในงานวิจัย

ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้

1. นำสื่อนิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายไปใช้สอนในผู้เรียนชาวต่างชาติ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่เรียนในรายวิชา GEN 2003 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในศตวรรษที่ 21 และรายวิชา THC3105 วัฒนธรรมไทยเพื่อการพัฒนา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ในทักษะการอ่านภาษาไทย

2. ผู้วิจัยติดตามผลการใช้สื่อนิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จากแบบฝึกหัดท้ายเรื่อง

3. วัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นหลังจากที่ได้ใช้สื่อนิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎีและหาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความสำคัญ จากเอกสารตำราที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลประเมินผลทางการศึกษา

2. วิเคราะห์สื่อนิทานเทียบสุภาษิตไทย เพื่อนำเนื้อหามาใช้ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

3. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย แบบวัดเป็นแบบปรนัยชนิดเลือก 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ 30 ข้อ

4. นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาไทย ที่สร้างขึ้น จำนวน 1 ฉบับ 30 ข้อ ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และคัดเลือกเพื่อใช้จริง จำนวน 20 ข้อ

5. นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence) โดยมีเกณฑ์พิจารณาดังนี้

ถ้าแน่ใจว่าสอดคล้อง	+1
ถ้าไม่แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง	0
ถ้าแน่ใจว่าไม่สอดคล้อง	-1

คำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย (นพพร ธนะชัยพันธ์ (2552:2) ดังสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนให้

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

กำหนดค่าคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

คะแนน 1 หมายถึง รายการข้อนั้นมีเนื้อหาสาระตรงตามวัตถุประสงค์ของแบบทดสอบที่สร้าง

คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ารายการข้อนั้นมีเนื้อหาสาระตรงตามวัตถุประสงค์ของแบบทดสอบที่สร้าง

คะแนน -1 หมายถึง รายการข้อนั้นมีเนื้อหาสาระไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของแบบทดสอบที่สร้าง

6. ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความสำคัญที่ถูกต้องที่สุด

7. นำแบบทดสอบที่หาแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้วไปใช้กับกลุ่มประชากรในงานวิจัยต่อไป

การสร้างแบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้นิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

การสร้างแบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้นิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ศึกษาการวัดความพึงพอใจของผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้นิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย และการสร้างเครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่า จากหนังสือจากการวิจัยเบื้องต้นของบุญชม ศรีสะอาด (2545 : 103)

2. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างนิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

3. กำหนดรูปแบบของคำถาม ข้อความที่จะถามเป็นข้อความที่เกี่ยวกับความรู้สึกของผู้ตอบ เป็นข้อความที่สั้น เข้าใจง่ายและชัดเจน

4. การเขียนแบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้นิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยกำหนดคะแนนเป็นแบบมาตราการประเมิน (Rating Scale) มี 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) ดังนี้ (พิสุทธา อาริราษฎร์, 2550:176) ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

นำผลการประเมินไปหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

จัดพิมพ์แบบประเมินความพึงใจ จำนวน 10 ข้อ

5. นำแบบประเมินความพึงพอใจที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ โดยใช้สูตรของนพพร ณะชัยขันธ (2552 ก:17

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนให้

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การยอมรับคุณภาพของแต่ละข้อคำถาม ค่า IOC ต้องมากกว่าหรือเท่ากับ

0.50

นำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม

6. นำแบบประเมินความพึงพอใจ จำนวน 10 ข้อ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับผู้เรียนกลุ่มใหญ่ 20 คน คือนักเรียนกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในการพิมพ์และนำมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{\mu}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

7. ตรวจสอบแบบประเมินความพึงพอใจอีกครั้ง แล้วจัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจฉบับจริง

8. จัดทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีเกณฑ์การยอมรับคุณภาพ นำไปใช้กับประชากร คือ ผู้เรียนชาวต่างชาติในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่เรียนในรายวิชา GEN 2003 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ในศตวรรษที่ 21 และรายวิชา THC3105 วัฒนธรรมไทยเพื่อการพัฒนา ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) จำนวน 20 คน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวม ดังนี้

1. การประเมินผลก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. ใช้สื่อนิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ในคาบเรียนของผู้วิจัยเอง
3. เมื่อสิ้นสุดการทดลองใช้นิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย วิเคราะห์คะแนนของกลุ่มประชากร

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีวิธีการวิเคราะห์ ดังนี้

1. นำคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย หลังใช้สื่อนิทาน มาหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ เพื่อหาค่าประสิทธิภาพความก้าวหน้าของผู้เรียน
2. วิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้นิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 102-105)

6.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

$$p = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ p	แทน	ร้อยละ
f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม

6.2 ค่าเฉลี่ย

$$\mu = \frac{\sum x_i}{N}$$

เมื่อ μ	แทน	ค่าเฉลี่ยของประชากร
$\sum x_i$	แทน	ผลรวมของคะแนนประชากร
N	แทน	จำนวนประชากรทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนานิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนานิทานเทียบสุภาษิตไทย ส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เพื่อทดสอบความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญของผู้เรียนชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายและเพื่อวัดความพึงพอใจของผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีต่อการใช้นิทานเทียบสุภาษิตไทย ส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ประสิทธิภาพของนิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์คะแนนวัดผลความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญของผู้เรียนชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีต่อการใช้นิทานเทียบสุภาษิตไทย ส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ตอนที่ 1 ประสิทธิภาพของนิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของนิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

รายการประเมิน	μ	σ	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านรูปเล่ม			
1.1 รูปเล่มสวยงามน่าสนใจ	2.85	0.35	มาก
1.2. เนื้อหาเหมาะสมกับนักศึกษาต่างชาติที่เรียนภาษาไทย	2.82	0.38	มาก

1.3. ขนาดตัวอักษรอ่านง่าย ชัดเจนและเหมาะสม	2.87	0.32	มาก
1.4. ภาพประกอบมีสีสันสวยงาม น่าสนใจ	2.82	0.38	มาก
1.5. ภาพประกอบมีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง	2.85	0.35	มาก
2. ด้านเนื้อหา			
2.1 เนื้อหาเกี่ยวกับนิทานเทียบสุภาษิตไทย	2.82	0.38	มาก
2.2 การใช้สื่อฯ ทำให้สามารถฝึกการอ่านจับใจความสำคัญได้ดีขึ้น	2.85	0.35	มาก
2.3 การฝึกการอ่านจับใจความสำคัญด้วยการตอบคำถามจากสื่อฯ ทำให้เกิดการเรียนรู้และความสนุกสนาน	2.83	0.37	มาก
2.4 เนื้อหาในสื่อฯ มีความชัดเจนเข้าใจได้ง่าย	2.84	0.36	มาก
2.5 การเรียนรู้ด้วยสื่อฯ ทำให้ได้เรียนรู้สุภาษิตไทย ได้ข้อคิดคติเตือนใจและแนวทางในการดำเนินชีวิตประจำวัน	2.85	0.35	มาก
รวม	2.84	0.35	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของนิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 2.84$ $\sigma = 0.35$)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์คะแนนวัดผลความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญของผู้เรียนชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ตารางที่ 2 คะแนนวัดผลความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญของผู้เรียนชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 20 คน

คนที่	คะแนนวัดผลความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ
	คะแนนที่ได้ (เต็ม 20)
1	17
2	17
3	17
4	18

5	17
6	16
7	18
8	16
9	17
10	16
11	16
12	17
13	16
14	16
15	17
16	18
17	17
18	17
19	18
20	18
รวม	339
ค่าเฉลี่ย (μ)	16.95
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)	0.75

จากตารางที่ 2 พบว่าคะแนนวัดผลความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญของผู้เรียน
ชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 20 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 16
คะแนน แสดงว่าหลังจากที่ผู้เรียนชาวต่างชาติใช้นิทานเทียบสุภาษิตไทยเรียบร้อยแล้วมีผลคะแนนวัดผล
ความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญผ่านเกณฑ์

**ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีต่อการใช้นิทานเทียบสุภาษิตไทย ส่งเสริมทักษะ
การอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย**

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีต่อการใช้นิทานเทียบสุภาษิตไทย ส่งเสริมทักษะการ
อ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 20 คน

รายการประเมิน	μ	σ	ระดับความพึงพอใจ
1. ภาษาในเนื้อหาสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	2.75	0.51	มาก
2. ผู้เรียนชาวต่างชาติชอบอ่านนิทานเทียบสุภาษิตไทย ส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	2.91	0.28	มาก
3. ขนาดตัวหนังสือชัดเจน เข้าใจง่าย	2.58	0.51	มาก
4. ภาพประกอบมีสีสันสวยงาม สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	2.75	0.45	มาก
5. การเรียนด้วยนิทานเทียบสุภาษิตไทย ส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	2.50	0.52	มาก
ค่าเฉลี่ย	2.69	0.45	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า การเรียนด้วยนิทานเทียบสุภาษิตไทย ส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ทำให้ผู้เรียนชาวต่างชาติมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 2.69$ $\sigma = 0.45$)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การพัฒนานิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนานิทานเทียบสุภาษิตไทย ส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เพื่อทดสอบความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญของผู้เรียนชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายและเพื่อวัดความพึงพอใจของผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีต่อการใช้นิทานเทียบสุภาษิตไทย ส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้เรียนชาวต่างชาติ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่เรียนในรายวิชา GEN 2003 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในศตวรรษที่ 21 และรายวิชา THC3105 วัฒนธรรมไทยเพื่อการพัฒนา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ นิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีลักษณะเป็นแบบวัดปรนัยชนิดเลือก 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้นิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยมีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่าซึ่งเป็นข้อคำถาม 3 ระดับคือ มาก ปานกลาง น้อย จำนวน 5 ข้อ

การเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมโดยการประเมินผลก่อนเรียน นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญในรายวิชาที่สอน ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยนำคะแนนจากการทำแบบวัดผลความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญของผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มาหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ เพื่อหาค่าประสิทธิภาพความก้าวหน้าของผู้เรียน และวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้นิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนานิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย สรุปผลการวิจัยได้ 3 ประเด็นได้แก่ ประสิทธิภาพของนิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย คะแนนวัดผลความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญของผู้เรียนชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายและความพึงพอใจของผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีต่อการใช้นิทานเทียบสุภาษิตไทย ส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีรายละเอียดดังนี้

ประเด็นที่ 1 การหาประสิทธิภาพของประสิทธิภาพของนิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ผู้วิจัยได้นำนิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพของลักษณะหนังสือตามแบบประเมินมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยมีรายการประเมินคือ รูปเล่ม และเนื้อหา พบว่า ประสิทธิภาพของนิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 2.84$ $\sigma = 0.35$)

ประเด็นที่ 2 การวิเคราะห์คะแนนวัดผลความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญของผู้เรียนชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย พบว่าคะแนนวัดผลความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญของผู้เรียนชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 20 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ 16.95

($\mu = 16.95$ $\sigma = 0.75$) จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน แสดงว่าหลังจากที่ผู้เรียนชาวต่างชาติใช้นิทานเทียบสุภาษิตไทยเรียบร้อยแล้วมีผลคะแนนวัดผลความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญผ่านเกณฑ์

ประเด็นที่ 3 ความพึงพอใจของผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีต่อการใช้นิทานเทียบสุภาษิตไทยส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ทำให้ผู้เรียนชาวต่างชาติมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 2.69$ $\sigma = 0.45$)

อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนานิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของนิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยรวมอยู่ในระดับ ($\mu = 2.84$ $\sigma = 0.35$) แสดงว่านิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีประสิทธิภาพเนื่องจากประกอบด้วยเนื้อหาที่สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนที่เป็นชาวต่างชาติ สอดแทรกข้อคิด คติสอนใจ ให้ผู้เรียนชาวต่างชาติได้รู้จักสุภาษิตไทย มีคำศัพท์ที่

เป็นภาษาไทยและมีการแปลเป็นภาษาจีน เพื่อให้ง่ายต่อการเข้าใจของผู้เรียนที่เป็นชาวต่างชาติ และมีคำถามท้ายเรื่อง เป็นการกระตุ้น และส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งนวัตกรรมที่อยู่ในรูปแบบของนิทานจะช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังที่ วิเชียร เกษประทุม (2550 : 9 - 10) ได้กล่าวถึงความสำคัญของนิทานว่ามีคุณค่าและมีประโยชน์ สรุปพอสังเขป คือ นิทานให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นการผ่อนคลายความเครียดและช่วยให้เวลาผ่านไปอย่างไม่น่าเบื่อหน่าย ทั้งนี้ยังส่งเสริมการศึกษาและเสริมสร้างจินตนาการ สอดแทรกข้อคิดและคติเตือนใจ ช่วยปลูกฝังคุณธรรมต่าง ๆ ที่สังคมพึงประสงค์ให้แก่ผู้ฟัง เช่น ให้ข้อสัตย์ให้เชื่อผู้ใหญ่ ให้พูดจาไพเราะอ่อนหวาน ให้ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ให้ขยันขันแข็ง นิทานยังเป็นภาพสะท้อนให้เห็นสภาพของสังคมในอดีตในหลาย ๆ ด้าน เช่น ลักษณะของสังคมวิถีชีวิตของประชาชนในสังคมตลอดจนประเพณีค่านิยมและความเชื่อทำให้ผู้เรียนชาวต่างชาติได้เรียนรู้ด้านวัฒนธรรมไทยควบคู่กับการเรียนภาษาไทยไปด้วย

2. การวิเคราะห์คะแนนวัดผลความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญของผู้เรียนชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย พบว่าคะแนนวัดผลความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญของผู้เรียนชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 20 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\mu = 16.95$ $\sigma = 0.75$) จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน แสดงว่าหลังจากที่ผู้เรียนชาวต่างชาติใช้นิทานเทียบสุภาษิตไทยเรียบร้อยแล้วมีผลคะแนนวัดผลความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญผ่านเกณฑ์ เนื่องด้วยผู้เรียนชาวต่างชาติ มีความสามารถในการจับใจความสำคัญที่สูงขึ้น หลังจากการใช้นิทานเทียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้รูปแบบประกอบด้วยเนื้อหาที่อ่านง่าย ประกอบด้วยภาษาไทย ภาษาจีน และคำอ่านพินอิน ทำให้ผู้เรียนชาวต่างชาติทำความเข้าใจได้ง่ายขึ้น และมีรูปภาพสีประกอบ สอดแทรกสุภาษิตไทย คติสอนใจ ทำทำให้เกิดการเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรมไทยควบคู่กับการเรียนภาษาไทยไปด้วย ทำให้เกิดความน่าสนใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนชาวต่างชาติให้เกิดความอยากเรียนรู้

3. ความพึงพอใจของผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีต่อการใช้นิทานเทียบสุภาษิตไทย ส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพึงพอใจ พบว่า การเรียนด้วยนิทานเทียบสุภาษิตไทย ส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ทำให้ผู้เรียนชาวต่างชาติมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 2.69$ $\sigma = 0.45$) ที่เป็นเช่นนี้เนื่องด้วยนิทานเทียบสุภาษิตไทย ส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ประกอบด้วยเนื้อหาที่เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนชาวต่างชาติ ภาษาที่ใช้

ในนิทานประกอบด้วยภาษาไทย ภาษาจีน และคำอ่านที่เป็นพินอิน ทำให้ผู้เรียนชาวต่างชาติเข้าใจง่าย มีภาพประกอบสีสันสวยงาม สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง และมีคำศัพท์ และคำถามกระตุ้น ส่งเสริมการเรียนรู้ ภาษาและวัฒนธรรมไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติ ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ เปรมฤดี จรรย์นันทจิต (2554: 44) ได้พัฒนาแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ จำนวน 10 บท โดยเนื้อหาสอดแทรกวัฒนธรรม วิถีชีวิตของสังคมไทยที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน แบบเรียนมีประสิทธิภาพ 92.62/97.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 แสดงว่าแบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ โครงสร้างประโยค และไวยากรณ์ และเกิดทักษะการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ และการศึกษาค้างต่อไป ดังนี้

1. ในการนำนิทานเทียบสุภาษิตไทย ส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียน ชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายไปใช้ ผู้สอนควรให้ผู้เรียนชาวต่างชาติได้ฝึกอ่านซ้ำๆ และฝึก อย่างต่อเนื่อง มีการตั้งคำถามเพิ่มเติมในลักษณะถามตอบเชิงสนทนา แลกเปลี่ยนความรู้ในบริบท สังคมไทยและสังคมจีนที่เหมือนและแตกต่างกัน เนื่องจากผู้เรียนเป็นชาวต่างชาติ การเรียนภาษาไทย ควบคู่กับการเรียนรู้ด้านวัฒนธรรมไทยเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เมื่อผู้เรียนที่เป็นชาวต่างชาติ เข้า มาอยู่ในประเทศไทย

2. ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนชาวต่างชาติได้พัฒนาความสามารถในการอ่านเป็น กลุ่มบ้าง เพราะการทำงานเป็นกลุ่ม เป็นการระดมความคิด ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน และความ กล้าแสดงออก มีภาวะความเป็นผู้นำ ทำให้ผู้เรียนชาวต่างชาติได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรสร้างสื่อนิทานที่สอดแทรกเนื้อหาวัฒนธรรมไทยด้านอื่นๆ เช่น วัฒนธรรมเกี่ยวกับ อาหารไทย วัฒนธรรมเกี่ยวกับประเพณีไทย หรือวัฒนธรรมไทยด้านอื่นๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ภาษาไทยควบคู่กับการเรียนรู้ด้านวัฒนธรรมไทย

2. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติในระดับชั้นที่สูงขึ้น หรือเปรียบเทียบด้วยเทคนิคการสอนแบบอื่นๆ เพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยให้กับผู้เรียนชาวต่างชาติ

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2544). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2546). การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กิ่งแก้ว อรรถกร. (2534). วรรณกรรมจากบ้านใน. กรุงเทพมหานคร: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมฝึกหัดครู.
- กุลวรา ชูพงศ์ไพโรจน์. (2544). จัดกิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพมหานคร: แพรวเพื่อนเด็ก.

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และ อัมพร ทองใบ. (2556). การอ่านและการเขียนทางวิชาการ. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

จีเรียง บุญสม. (2543). ผลของเพื่อนช่วยสอนร่วมกับการเสริมแรงต่อเจตคติ ความสามารถในการอ่านออกและความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มี
ความสามารถในการอ่านต่ำ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยาศึกษา) กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จำปา วัฒนศิรินทรเทพ.(2550).การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบโครงงานวิทยาศาสตร์
เรื่องระบบนิเวศ ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3.การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต
มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.สืบค้นจาก ฐานข้อมูลงานวิจัย
ThaiLis Digital Collection.

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์. (2556). จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน (*Reading and Reading Promotion*). กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.

ดวงเดือน แจ่มสว่าง. (2542). นิทานสำหรับเด็กปฐมวัย. มหาวิทยาลัยสงขลลา. สงขลา.

ทิพวิมล วรรณชัย. (2550).การพัฒนาการเขียนของนักเรียนชาวไทยภูเขาเผ่าปกากะญอ
โดยการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน.(วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เชียงใหม่. สืบค้นจาก ฐานข้อมูลงานวิจัย ThaiLis Digital Collection.

นพพร ธนะชัยพันธ์. (2552). การสร้างและการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมวิเคราะห์ข้อมูล
ด้วย Microsoft Excell. เชียงราย: คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงราย.

นฤมล มหาไพบูลย์. (2547). การพัฒนาความสามารถในการออกเสียงและการเขียนคำที่สะกดด้วย
แม่กนของนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อำเภอแม่สวด จังหวัดตาก
โดยใช้แบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กน. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. สืบค้นจาก ฐานข้อมูลงานวิจัย
ThaiLis Digital Collection.

นิหส์ลิ่ง เจะยามา. (2554). ผลการใช้นิทานพื้นบ้านมุสลิมเป็นบทเรียนเสริมเพื่อพัฒนา ทักษะ
การอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสามจังหวัดชายแดนภาคใต้.

- (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2538). *มิติใหม่ในการสอนอ่าน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุษบา สงวนชาติ. (2547). *การพัฒนาความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยโดยใช้หนังสือนิทานเล่มใหญ่*
โรงเรียนอนุบาลท่าตะโก เขตพื้นที่การศึกษา เขต 3 จังหวัดนครสวรรค์. นนทบุรี.
- ประคอง นิมนานเหมินทร์. (2550). *นิทานธรรมบันเทิง*. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาการศึกษ.
- ประสาธ อิศรปริดา. (2549). *สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 6. มหาสารคาม:
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปุนยาพร ปฐมพัฒนา. (2543). *การพัฒนาแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา สำหรับเด็กปฐมวัย*
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.
- เปรมฤดี นันยาจรรนนทจิต. (2554). *แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ*.
(วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพุทธศักราช 2542. (2554). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.*
2542. กรุงเทพมหานคร : นามมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- พัชนี หนูคง. (2546). *การสร้างชุดการสอนการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียน*
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี.
- พิสุทธา อาริราษฎร์. (2550). *ผลการจัดการเรียนรู้เน้นผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์บนเครือข่ายคอมพิวเตอร์*.
มหาสารคาม: คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ไพพรรณ อินทนิล. (2543). *การส่งเสริมการอ่าน*. ชลบุรี : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มะลิวรรณ เอี่ยมยัง. (2549). *การพัฒนาแบบฝึกซ่อมเสริมความสามารถด้านการอ่านและการเขียน*
ภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาถิ่น. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม สาขาพุทธศาสตร์
การพัฒนา: พิษณุโลก.
- รัชณี เหมฤทธิกิจ และคณะ. (2546). *กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ป.3*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- รุ่งอรุณ สิงห์สุพรรณ. (2549). *การพัฒนาแผนการเรียนรู้เรื่องการอ่านคิดวิเคราะห์หลังเคราะห์*
ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แผนผังความคิด. (การศึกษามหาบัณฑิต)
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. มหาสารคาม. สืบค้นจาก ฐานข้อมูลงานวิจัย ThaiLis Digital
Collection.

- วรวรรณ ศรียาภัย เกสร เกษมสุข และปาริฉัตร พยุงศรี. (2564). ภาษาไทยสื่อสารพัฒนา. (พิมพ์ครั้งที่2). กรุงเทพฯ:เดอะบุ๊คส์พลัส.
- วรวรรณ ศิริสุนทร.(2542). การเล่านิทาน. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- แววมยุรา เหมือนนิล และ ประทีป เหมือนนิล. (2564). การอ่านจับใจความ. กรุงเทพฯ:พี.เอ.ลีฟวิ่ง.
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภดา ม่วงสีทอง. (2553). การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะของเด็กปฐมวัยโดยใช้เกมการศึกษา.(วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต).มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. กรุงเทพฯ.
- ศุภสิริ โสมาเกต. (2544). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้ด้วยโครงงานกับการเรียนรู้ตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.สืบค้นจาก ฐานข้อมูลงานวิจัย ThaiLis Digital Collection.
- สมชาย หอมยก. (2550). เอกสารประกอบการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สมพิศ ไชยเสนา. (2550). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการอ่านการเขียนคำควบกล้ำกลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.สืบค้นจาก ฐานข้อมูลงานวิจัย ThaiLis Digital Collection.
- สมศักดิ์ สิ้นธุระเวช. (2544). ยุทธศาสตร์การสอน.วารสารวิชาการ, 2(1), 30 – 31.
- สุภัค ปะทะโก. (2554). ผลการใช้กลวิธีการตั้งคำถามในนิทานอีสปเพื่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม. มหาวิทยาลัยนเรศวร. พิษณุโลก.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2544). การประเมินผลและการสร้างแบบทดสอบ. (พิมพ์ครั้งที่ 4). ภาพพิมพ์: โรงพิมพ์ประสานการพิมพ์.
- สนิท สัตโยภาส. (2550). การสอนภาษาไทยสำหรับเด็กประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจเทรดดิ้ง จำกัด.
- _____. (2551). เรื่องการสร้างแบบฝึก. สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่.

- _____. (2556). การพัฒนากระบวนการสอน “สร้างอนาคตร่วมกัน” สอนภาษาไทยโดยยึดผู้เรียนเป็น
สำคัญ. กรุงเทพมหานคร: ชารอักษร.
- สายทอง ทัทธานี. (2550). ผลการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้้นทาน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนป่าซางเหนือ. เชียงราย: มปป.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2544). การผลิตนวัตกรรมการเรียนการสอน เล่มที่ 2 การสร้างแบบฝึก.
กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2545). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2547). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- สมรภูมิ ขวัญคุ้ม. (2546). ความพึงพอใจของบุคลากรมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่มีต่อการจัดสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัย. (บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต)
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- สุดารัตน์ จินประโคน. (2547). การพัฒนาแผนการสอนออกแบบประสบการณ์แบบอีเอพี
เรื่องพื้นบ้านพื้นเมือง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
มหาสารคาม. สืบค้นจาก ฐานข้อมูลงานวิจัย ThaiLis Digital Collection.
- สุกิต มูลเมือง. (2550). การสร้างหนังสือเล่มใหญ่เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำ: กรณีศึกษานักเรียนที่มี
ความบกพร่องทางด้านสติปัญญาในระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดสวนดอก
เชียงใหม่ การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่. สืบค้นจาก ฐานข้อมูลงานวิจัย
ThaiLis Digital Collection.
- อมรรัตน์ เจิงหอม. (2545). การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเขียนย่อความบทความอ่านภาษาอังกฤษ
ที่สอนโดยกระบวนการแผนภูมิความหมายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถ
ภาษาอังกฤษต่างกันโรงเรียนโพธิ์พิทยากร. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. สืบค้นจาก ฐานข้อมูลงานวิจัย ThaiLis Digital Collection.
- อาภรณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์. (2550). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยศิลปากร. สืบค้นจาก ฐานข้อมูลงานวิจัย ThaiLis Digital Collection.

เอกรินทร์ สีมหาศาลและคณะ. (2542). *แม่บทมาตรฐานภาษาไทยชั้น ป. 4 - 6*. กรุงเทพฯ :
อักษรเจริญทัศน์

Rumelhart. (1981). Rumelhart, David E. *Schemata : The building blocks of cognition*. In
Comprehension and Teaching Research Review, 4-12. New York : International
Reading.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างนิทานเทียบสุภาษิตไทย

ชายคนนั้นก็พยายามอยู่ที่บ้านโน้นบ้างบ้านนี้บ้าง
เมื่อหญิงทั้งสองยังไม่ทราบเหตุ ก็มีความยินดีพอใจในชายผู้นั้น
เป็นต้นว่า เมื่อชายผู้นั้นมาที่บ้านเรือนแล้ว พูดจาปราศรัยด้วย มิได้ชายผู้นั้นมีความกระตือรือร้น
ฝ่ายว่าชายผู้นั้นก็มีความยินดี นี้กว่าคงจะสำเร็จเราทั้งสองคน
ก็ยิ่งทำความคุ้นเคยให้สนิทเข้าทุกวันๆ

"Chai kon nan gô pá-ya-yaam yù tîi bân nôn bângbân nîi bâng"
"Mue ying táng sǒng yang mǎi sǎp hēt, gô mīi kwaamyin-dīi phóo jai nai chai phou nan"
"Pen tón wáa, mue chai phou nan maa tîi bân rueanlǎew, phút jaa praa-sǎ-rǎi dǔai, mī hǎi chai phou
nan mīi kwaam grǎ-dǎak"

"Fǎi wáa chai phou nan gô mīi kwaam yin-dīi, néuk wáakong já sǎm-rét rao táng sǒng khon"
"Gô ying tham kwaam khún-khoel hǎi sǎ-nít khǎo thúkwan wan"

于是他周旋于两家之间
当时两个女人尚不知情，都对这个男人有好感
每当男人来登门拜访时，他总是殷勤招待
这个男人暗自得意，以为好事将成
便每天越发的殷勤起来

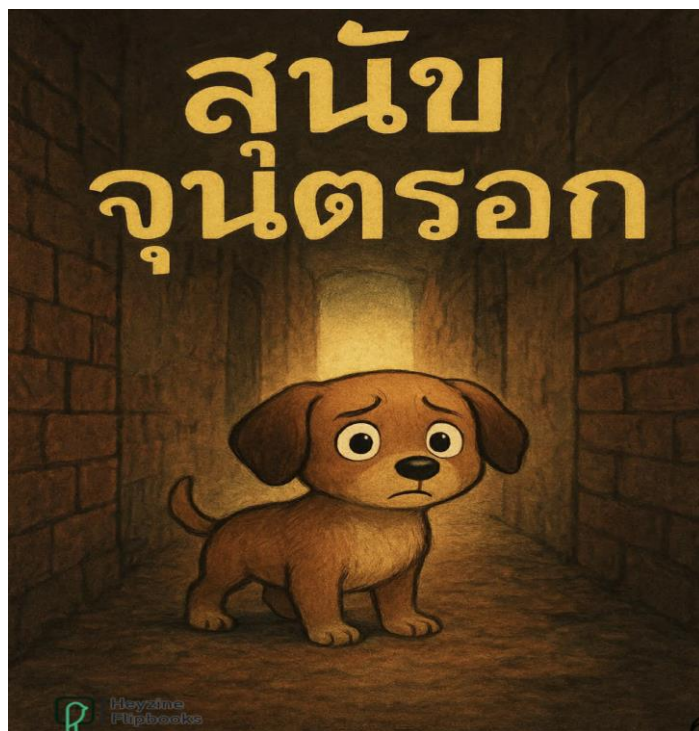

ครั้นอยู่มาเมื่อก่อน บ้านเหนือกับหมู่บ้านใต้เกิดวิวาทกันขึ้นด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง
(*Krán yùu naan maa, phûak bâan nêua gáp phûak bâan dtâi gèrt wí-wâat gan khên dūai hēt dai hēt nèung*)
久而久之，北边村子的人和南边村子的人不知因为什么缘由
起了争端。

ฝ่ายว่านวก บ้านตะวันออกก็ได้ตั้งตัวไว้เป็นกลาง คือ ไม่เข้ากับใคร เพราะเป็นมิตร
กัน ทั้งสองฝ่าย

(*Fàai wâa phûak dtà-wan-òk gôr dâi dtâng dtua wái bpen glaang, khûe mǎi khào gáp krai, phrór bpen mǐt gan thǎng sǒng fàai*)

而东边房子的那些人则选择保持中立，也就是不偏向任何一
方，因为他们和双方都是朋友

ครั้นเวลาเย็นก็คุมนักโทษกลับตามเคย ครั้นเดินมาถึงที่ตรอกเข้าแล้ว นักโทษคนนั้นก็วิ่งหนีเข้าตรอกไป
 khrán wee-laa yen gôr khum nák-thót glàp dtaam khoei khrán d... maa th...
 thii dtrók khào láew nák-thótkhon-nán gôr wíng nǐi khào dtrók bpai

傍晚时，又像往常一样押送囚犯回来走到一条小巷时，那囚犯突然
 从巷里拼命逃跑。

ครั้งแรกได้เลี้ยงช้างมามาได้สัก สี่ห้าวัน ก็ไม่เห็นว่าจะกินพืชช้างที่ไหน กลับได้ชนช้างทุกวันๆ แล้วมีหมาล่า ต้องไปหาบหมามาให้ช้างกิน
ทุกวันๆ

(Krán dtua dái liàng cháang ma ma dái sák sǐi hāa wan, gôr mǎi hén wāa jà gín khǐi cháang thǐi nǎi, gláp dái khǒnkhǐi
cháang thúk wan wan. Láew mí nǎa sám, dtǒng bpaihāa yǎa ma hǎi cháang gín thúk wan wan)

等他饲养大象过了四五天，也没见着哪有象屎可吃，反而每天都要清理象粪，而且无一例外，每天都得去找草料来喂大象。

ภาคผนวก ข

คำสั่งแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
ที่ ๐๙๕/๒๕๖๙
เรื่อง แต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เพื่อให้การดำเนินการวิจัยและการตรวจเครื่องมือเพื่อการทำวิจัย ของ อาจารย์ ดร.บุษราคัม ยอดชะลูด อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เรื่อง “การพัฒนานิทานเหียบสุภาษิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย” เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่ ๕๓๑๔/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘ จึงแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือการวิจัย ดังต่อไปนี้

๑. อาจารย์ ดร.เบญจมาภรณ์ สุริยวงศ์
๒. อาจารย์ ดร.สุกัญญา ขลิบเงิน
๓. อาจารย์ ดร.อรทัย ชันโท

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๙

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฏิพันธ์ อุทยานกุล)
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ภาคผนวก ค
หนังสือรับรองการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย

หนังสือรับรองการใช้ประโยชน์
ผลงานวิจัย/งานบริการวิชาการ/งานสร้างสรรค์/นวัตกรรม

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) เบญจมาภรณ์ สุริยวงค์.....
ตำแหน่ง (ระดับผู้บริหาร ขององค์กร/หน่วยงาน) ประธานโปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย.....
ชื่อหน่วยงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.....
สถานที่ตั้ง 80 ม.9 ถนนพหลโยธิน ต.บ้านดู่ อ.เมืองเชียงราย จ.เชียงราย.....
โทรศัพท์ 084-488-9491..... โทรสาร อีเมล

ขอรับรองว่าได้นำเสนอผลงานวิจัย/งานบริการวิชาการ/งานสร้างสรรค์ เรื่อง การพัฒนานิทาน
เหี้ยบสุภาชีวิตไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงราย ซึ่งเป็นผลงานของ.....นางบุษราคัม ยอดชะอุต.....
คณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย..... มาใช้ประโยชน์
ในองค์กร/หน่วยงาน/กลุ่มของข้าพเจ้า โดยเกิดประโยชน์ต่อองค์กรดังนี้ (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ ประโยชน์เชิงสาธารณะ
- ☐ ประโยชน์เชิงนโยบาย
- ☐ ประโยชน์เชิงพาณิชย์
- ☒ ประโยชน์เชิงวิชาการ
- ☐ ประโยชน์อื่น ๆ

(โปรดระบุรายละเอียด) ผู้สอนได้นำมาใช้พัฒนาทักษะการอ่านให้กับผู้เรียนชาวต่างชาติใน
รายวิชา GEN 2003 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในศตวรรษที่ 21 และรายวิชา THC3105 วัฒนธรรมไทยเพื่อการพัฒนา
ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....
(นางสาวเบญจมาภรณ์ สุริยวงค์)
(.....19...../.....ม.ค...../.....2569.....)

ประวัติผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

1. ชื่อ - สกุล (ภาษาไทย) นางบุษราคัม ยอดชะลูด
(ภาษาอังกฤษ) Mrs. Bussarakham Yodchalood
2. เลขหมายบัตรประชาชน 1570190000876
3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
4. หน่วยงานและสถานที่อยู่
มหาวิทยาลัย โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์

ราชภัฏเชียงใหม่ หมายเลขโทรศัพท์ 0857144487 E-Mail:
bussaraakham@hotmail.com
5. วุฒิการศึกษา

ปริญญาเอก	2566	สำเร็จการศึกษาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยพะเยา
ปริญญาโท	2558	สำเร็จการศึกษาปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ปริญญาตรี	2552	สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.5 ปี) วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ ภาษาไทย คติชนวิทยา วัฒนธรรม
7. ประสบการณ์ด้านงานวิชาการ

พ.ศ. 2554	- งานวิจัยเรื่อง “การสร้างแบบฝึกการเขียนสรุปความจากบทร้อยแก้ว โดยใช้แผนผังความคิดสำหรับนักศึกษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัย
-----------	---

- ราชภัฏเชียงราย” ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
- พ.ศ. 2555 - งานวิจัยเรื่อง “การพัฒนาชุดการสอนการอ่านคำที่มีตัวสะกดสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ ของศูนย์การสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย” ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
- พ.ศ. 2558 - งานวิจัยเรื่อง “การสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาไทย ระหว่างปีการศึกษา 2550 – 2558 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย” ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
- พ.ศ. 2559 - งานวิจัยเรื่อง “การพัฒนาฐานข้อมูลทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนตำบลลาวี อำเภอมะสอย จังหวัดเชียงราย” ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
- พ.ศ. 2561 - งานวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์โศกนาฏกรรมที่ปรากฏในบทเพลงของต่าย อรทัย” ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
- พ.ศ. 2562 - งานวิจัยเรื่อง “คำนี้เปรียบเทียบตัวละครที่สร้างสุนทรียรสในวรรณคดีไทย เรื่องขุนช้างขุนแผน” ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
- พ.ศ. 2563 - งานวิจัยเรื่อง “การพัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน
- จับ
- ใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
- พื้นที่
- อำเภอยางซัย จังหวัดเชียงราย
- งานวิจัยเรื่อง “การพัฒนานวัตกรรมเพื่อการเผยแพร่และอนุรักษ์วัฒนธรรมล้านนา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงราย”

พ.ศ. 2564

-งานวิจัยเรื่อง “การพัฒนานวัตกรรมส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาไทย
เพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางพฤติกรรม
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นปีที่ 1-3 ในจังหวัดเชียงราย”ได้รับทุน
สนับสนุนงานวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย